

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
Zagreb, Savska cesta 41

Broj: S-DO-700/2023
II NL/MA

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

07-08-2023

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368
Zagreb, Ulica Grada Vukovara 70
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Poslovni broj spisa: St-1245/2023

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv:

REPUBLIKA HRVATSKA,

OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu

Adresa/sjedište

Zagreb, Trg svetog Marka 2

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

PROZORJE-VOĆE d.o.o.

OIB: 91204164253

Adresa / sjedište

Zagreb, Novačka ulica 158

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. Ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi):

- Presuda i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/18 od 29. travnja 2021

- Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3491/21 od 18. kolovoza 2022.

Iznos dospjele tražbine: **74.163,61 eur**
 Glavnica: 33.987,66 eur
 Kamate: 40.175,95 eur

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga):

- Presuda i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/18 od 29. travnja 2021
- Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3491/21 od 18. kolovoza 2022.
- obračun kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA/NE** za iznos **74.163,61 eur**

Naziv ovršne isprave:

- Presuda i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/18 od 29. travnja 2021
- Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3491/21 od 18. kolovoza 2022.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koje se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM/NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM/NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM/NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum:

Zagreb, 4. kolovoza 2023.

Podpis vjerovnika:
ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
 Sabina Matijević

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Povrv-4284/2018-26

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Marija Krajnović

Datum pravomoćnosti:

Datum ovršnosti:

Napomena**pravomoćnosti/ovršnosti:**

t. I i II izreke preinačene odlukom VTS-a PŽ-3491/21 glasi:

"1. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, poslovni broj Ovr-1265/2018 od 9. travnja 2018., a kojim se nalaže tuženiku Prozorje – voće d.o.o. Zagreb, Novačka 158, u roku od osam dana tužitelju Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju, namiriti tražbinu iznosu od 3.103.751,66 kn (trimilijunastotritisuće-sedamstopedesetjedna kuna i šezdesetšest lipa) / 411.938,64 EUR (četiristo-jedanaesttisućadevetstotridesetosam eura i šezdesetčetiri centa) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 3. veljače 2018. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te da ovrhovoditelju naknadi nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 37.327,76 kn (tridesetsedamtisućatristodvadesetsedam kuna i sedamdesetšest lipa) / 4.954,25 EUR (četiritisućadevetstopedesetčetiri eura i dvadesetpet centi) sa zateznim kamatama tekućim od 9. travnja 2018. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženiku u roku osam dana platiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 256.080,00 kn (dvjestopedesetšesttisućaosamdeset kuna) / 33.987,66 EUR (tridesettrisućedeveštoosamdesetsedam eura i šezdesetšest centa).

3. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev da mu tuženik plati daljnji trošak parničnog postupka u iznosu od 93.120,00 kn (devedesettrisućestodvadeset kuna / 12.359,15 EUR (dvanaesttisućatristopedesetdevet eura i petnaest centa)."

pravomoćne 18.08.2022., ovršne 27.09.2022.;

t. III izreke presude Povrv-4284/18 pravomoćna 18.08.2022.

Predmet: Povrv-4284/2018

Vrijeme kreiranja: 10.10.2022. 14:12

Oznaka: Povrv-4284/2018-42

Dokument je elektronički potpisan:
MARIJA KRAJNOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
10-10-2022
14:13:02

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130048523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=MARIJA
G=MARIJA
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ

Broj zapisa: eb312-f2cde

Kontrolni broj: 08707-3f0e7-fb2be

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, Trgovački sud u Zagrebu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

71. Povrv-4284/18

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I
RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Mariji Krajnović, u pravnoj stvari tužitelja AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, OIB: 99122235709, koga zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika PROZORJE – VOĆE d.o.o. Zagreb, Novačka 158, OIB: 91204164253, koga zastupa punomoćnik Mladen Prka, odvjetnik u OD Gajski, Grlić, Prka i Partneri iz Zagreba, Dalmatinska 10, radi isplate iznosa od 3.103.751,66 kn, nakon javne glavne rasprave zaključene 17. ožujka 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s danom objave 29. travnja 2021.,

presudio je

I Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, poslovni broj Ovr-1265/2018 od 9. travnja 2018., a kojim se nalaže tuženiku PROZORJE – VOĆE d.o.o. Zagreb, Novačka 158, OIB: 91204164253, u roku od osam dana tužitelju AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, OIB: 99122235709, na temelju vjerodostojne isprave – Izvatka iz otvorenih stavaka na dan 2. ožujka 2018. na ime povrata novčanih sredstava iz IPARD programa sukladno Odluci o povratu sredstava pod brojem Klasa: 440-08/12-01/0008 od 6. prosinca 2017. namiriti tražbinu iznosu od 3.103.751,66 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 3. veljače 2018. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena te da ovrhovoditelju naknadi nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 37.327,76 kn sa zateznim kamata tekucim od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II Nalaže se tužitelju AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, OIB: 99122235709, naknaditi tuženiku

PROZORJE – VOĆE d.o.o. Zagreb, Novačka 158, OIB: 91204164253, parnični trošak u iznosu od 266.881,75 kn u roku od osam dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 67.894,62 kn.

Riješio je

Utvrđuje se da je tužitelj AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, OIB: 99122235709, povukao tužbu za iznos od 5.344,15 kn s osnove predvidivih troškova ovršnog postupka sa zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi pa do isplate te se u tom dijelu ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, poslovni broj Ovr-1265/2018 od 9. travnja 2018. godine.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, poslovni broj Ovr-1265/18 od 9. travnja 2018., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Uz prijedlog za ovrhu tužitelj je dostavio obrazloženje u kojem navodi da je tuženik s tužiteljem sklopio ugovor o dodjeli sredstava IPARD programa broj 1010112008 od dana 30. srpnja 2012., da su sredstva tuženiku isplaćena na temelju odluke o isplati (Klasa: 440-08/12-01/0008 od 19. studenog 2012.) u iznosu od 3.119.393,75 kn, a isplata je izvršena 23. studenog 2012., a Odlukom o povratu sredstava u slučaju administrativne pogreške od 29. travnja 2013. od korisnika je zatražen povrat dijela pogrešno isplaćene potpore u iznosu od 15.642,09 kn, slijedom čega je korisniku na ime sredstava IPARD programa isplaćen ukupni iznos od 3.103.751,66 kn.

3. Navodi da je tužitelj utvrdio potrebu za izdavanjem Odluke o povratu sredstava iz razloga utvrđenih nepravilnosti kod Korisnika tijekom provedene kontrole na terenu nakon izvršene konačne isplate.

4. Ističe nadalje da je temeljem Izvještaja o utvrđenoj nepravilnosti broj 22 (IRR-11-1) od 29. studenog 2017. za korisnika PROZORJE – VOĆE d.o.o. utvrđena nepravilnost u sklopu provedbe IPARD programa za ulaganje u novo podizanje postojećih nasada voća i stolnog grožđa za mjeru 101 ulaganja u poljoprivredna gospodarstva u svrhu restrukturiranja i dostizanja standarda Zajednice.

5. Navodi da je čl. 29. st. 1. t. e. Pravilnika o provedbi mjere 101 unutar IPARD programa (Narodne novine 36/14; Pravilnik) propisana obveza vidljivog označavanja da je ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa, a ista obveza je propisana i čl. 8. st. 1. t. 6. Ugovora, a prilikom ex post kontrole provedene dana 16. studenog 2017. da ja kod Korisnika utvrđeno da nije zadržao informativnu ploču na kojoj je označeno da je ulaganje sufinancirano iz proračuna Europske unije, čime je prekršio članak 29. st. 1. t. e. Pravilnika i čl. 36. st. 5. t. e. Pravilnika, odnosno čl. 8. st. 1. t. 6 IPARD ugovora kojim je propisana obveza označavanja da je ulaganje financirano

sredstvima IPARD programa i to sljedećih 5 godina od datuma konačne isplate potpore.

6. Nadalje navodi da je čl. 29. st. 1. točka k. Pravilnika propisana obveza izvješćivanja agencije za plaćanja u poljoprivredi u pisanom obliku o bilo kojoj situaciji sukoba interesa između Korisnika s jedne strane i uspješnog ponuditelja s druge strane u razdoblju od sklapanja ugovora i tijekom sljedećih 5 godina od datuma konačne isplate potpore navedenog u potvrdi o završnom ulaganju, a ista obveza je propisana čl. 8. stavak 1. točka 12. IPARD Ugovora, da je tijekom kontrole kod Korisnika, a u svrhu kontrole kartice konta kupaca odnosno pojavljivanje odabranog dobavljača kao kupca te Korisnika obveze za primljene najmove, utvrđeno pojavljivanje odabranog dobavljača kao kupca te korisnikovih obveza za primljene najmove, utvrđeno da je tuženik odabranom dobavljaču Impulscommerce d.o.o., koji je jedini osnivač i član društva PROZORJE – VOĆE d.o.o., tijekom cijele 2014. godine davao u najam svoje djelatnike i za što je uredno ispostavljao račune, iz čega proizlazi da se Impulscommerce d.o.o. pojavljuje kao kupac Tuženika, a obzirom da tuženik u propisanom obliku o tome nije obavijestio tužitelja, dakle o mogućem sukobu interesa između njega kao Korisnika s jedne strane i uspješnog ponuditelja odnosno odabranog dobavljača s druge strane, da nedvojbeno proizlazi da je tuženik prekršio obvezu iz čl. 29. st. 1. t. k. Pravilnika i čl. 8. st. 1. t. 12. Ugovora.

7. Ističe nadalje da je čl. 14. st. 2. točke d. Pravilnika propisano da za ulaganje iz stavka 1. točke b, c, d, e, f, g, h te i ovog članka podnositelj mora imati vlastitu proizvodnju vezanu za kategoriju ulaganja te istu imati upisanu na početku i kraju ulaganja i to na površini od najmanje dva hektara do najviše 50 hektara za kategoriju voće, vinski kultivari grožđa i maslina za kategoriju povrće na površini od najmanje 0,5 ha do najviše 5 ha površine, a da je provedbom ex post kontrole i provjerom knjigovodstvene dokumentacije u svrhu provjere ima li Korisnik proizvodnju poljoprivrednih proizvoda koju je opisao u poslovnom planu, da je utvrđeno da Korisnik nije dokazao postojanje vlastite proizvodnje voća pa da nesporno proizlazi da je prekršio obvezu iz čl. 14. st. 2. t. b. Pravilnika.

8. Ističe nadalje da je u svrhu provjere je li sufinancirano ulaganje u skladu sa standardima biljnog zdravstva odnosno standardima zaštite na radu tužitelj Ministarstvu rada i mirovinskog sustava, Inspektoratu rada i Ministarstvu poljoprivrede uputio zahtjev za obavljanje inspekcijskog nadzora nad poslovanjem tuženika, a s tim u vezi uvidom u dopis Ministarstva rada i mirovinskog sustava od 18. listopada 2017. proizlazi kako nije moguće obaviti inspekcijski nadzor nad tuženikom i utvrditi je li sufinancirano ulaganje u skladu sa standardima zaštite na radu jer tuženik više nije poslodavac, a uvidom u zapisnik Ministarstva poljoprivrede od 4. listopada 2017. proizlazi da inspekcijski nadzor nije obavljen nad korisnikom, već nad poslovanjem trgovačkog društva DOMINIK VOĆE d.o.o. koje društvo je nasad korisnika uzelo u zakup temeljem Ugovora o zakupu od 28. siječnja 2016. pa je slijedom tih nepravilnosti, a u skladu s odredbom čl. 43. st. 2. t. b. Pravilnika koji propisuje da će se u slučaju kada je nepravilnost utvrđena nakon konačne isplate izdati Odluka o povratu sredstava ukoliko je utvrđena nepravilnost preko 50% ukupne vrijednosti projekta te će se od korisnika zahtijevati povrat ukupno isplaćenih sredstava, stoga je tužitelj i donio odluku kojom traži povrat sveukupno isplaćene potpore.

9. U prigovoru od 20. lipnja 2018. tuženik navodi kako sukladno odredbi čl. 43. st. 2. Pravilnika i dokumentacije tužitelja ne proizlazi činjenica da bi navodno utvrđene nepravilnosti prelazila 50% ukupne vrijednosti projekta jer od strane tužitelja nije dostavljena učinjena procjena vrijednosti pa je nejasno temeljem čega je tužitelj

zaključio da bi vrijednost utvrđenih nepravilnosti prelazila 50% ukupne vrijednosti projekta.

10. U podnesku od 30. siječnja 2019. tužitelj navodi da je dana 30. srpnja 2012. s tuženikom zaključen ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa broj 1010112008 za ulaganje u novo podizanje postojećih nasada voća i stolnog grožđa, da su tuženiku sredstva isplaćena temeljem Odluke o isplati od 19. studenog 2012., a isplata je izvršena 23. studenog 2012., a Odlukom o povratu sredstava u slučaju administrativne pogreške od 29. travnja 2013. od tuženika je zatražen povrat dijela potpore u iznosu od 15.642,00 kn, slijedom čega je tuženiku na ime sredstava IPARD programa isplaćeno 3.103.751,66 kn.

11. U odnosu na navode tuženika iz prigovora kako iz dokumentacije ne proizlazi činjenica da bi bile utvrđene nepravilnosti koje prelaze 50% ukupne vrijednosti projekta te kako tuženiku nije dostavljena procjena vrijednosti utvrđenih nepravilnosti, tužitelj navodi da je tuženik prekršio više obveza propisanih pravilnikom i ugovorom, a kojima nije moguće utvrditi procjenu vrijednosti, već su takve prirode da se njihovo kršenje odnosi na cijeli projekt. Ističe da je prilikom ex post kontrole 16. studenog 2017. utvrđeno da je prilikom promjene vidljivog označavanja da je ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa utvrđeno da tuženik nije zadržao informativnu ploču na kojoj je označeno da je ulaganje financirano iz proračuna Europske unije.

12. Navodi također da je prilikom predmetne ex post kontrole kod tuženika utvrđeno da je tuženik odabranom dobavljaču IMPULSE COMMERCE d.o.o. koji je jedini osnivač i član tuženika tijekom cijele 2014. godine ustupio svoje djelatnike za što je uredno ispostavljao račune, iz čega proizlazi da se odabrani dobavljač IMPULSE COMMERCE d.o.o. pojavljuje kao kupac tuženika, a tijekom 2014. godine tuženik je od odabranog dobavljača IMPULSECOMMERCE d.o.o. primao i pozajmice.

13. Prilikom provjere knjigovodstvene dokumentacije, a u svrhu provjere ima li tuženik vlastitu proizvodnju poljoprivrednih proizvoda koju je opisao u poslovnom planu, utvrđeno je da tuženik nije dokazao postojanje vlastite proizvodnje voća za koje je provedeno ulaganje odnosno proizvodnju upisanu u upisnik poljoprivrednih gospodarstava.

14. Tuženik je nadalje temeljem ugovora o zakupu od 28. siječnja 2016. dao projekt odnosno nasade voća u zakup trgovačkom društvu DOMINIK VOĆE d.o.o., a što je utvrđeno uvidom u zapisnik Ministarstva poljoprivrede od 4. listopada 2017. iz čega proizlazi da su povrede navedenih obveza takve da ne samo da prelaze 50% vrijednosti ugovorenih projekta, već se isto odnosi na cijeli projekt.

15. U podnesku od 30. rujna 2019. tuženik navodi kako je tužitelj temeljem izvještaja o utvrđenoj nepravilnosti od 29. studenog 2017., a sukladno čl. 43. st. 2. t. b. Pravilnika o provedbi mjera 101, donio Odluku o povratu sredstava isplaćenih tuženiku iz IPARD programa radi utvrđenih nepravilnosti tijekom provedene ex post kontrole na terenu te zbog toga od tuženika traži povrat u iznosu od 3.103.751,66 kn.

16. U odnosu na kršenje obveze propisane čl. 29. st. 1. t. e. Pravilnika i čl. 36. st. 5. t. e. Pravilnika, odnosno čl. 8. st. 1. t. e. Ugovora kojim je propisana obveza vidljivog označavanja za ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa i to 5 godina od datuma isplate, navodi kako navedene okolnosti nisu vidljive iz izvještaja o ex post kontroli od 23. studenog 2017. godine. Ističe da informativna ploča uistinu jest bila postavljena sukladno čl. 8. st. 1. Ugovora, a u trenutku vršenja ex post kontrole ploča je bila privremeno uklonjena u svrhu vršenja popravaka oštećenja na istoj uslijed vremenskih nepogoda, ali i naprosto protekom vremena otkada je ista

postavljena, a uz to radilo se o nasadima krušaka pa je pretpostaviti kako je u tom periodu voćnjak bio prazan pa je u razdoblje kada je vršena ex post kontrola bio idealan period za popravak predmetne ploče te napominje da ne postoji razlog niti interes tuženika da postavi ili ukloni ploču koju je platio, a uz to napominje da je ploča vraćena nedugo nakon ex post kontrole.

17. U odnosu na kršenje obveze propisane čl. 29. st. 1. t. k. Pravilnika i čl. 8. st. 1. t. 12. IPARD ugovora kojim je propisana obveza izvještavanja tužitelja o bilo kojoj situaciji mogućeg sukoba interesa u razdoblju od 5 godina nakon datuma konačne isplate. Navodi da iz navoda tužitelja proizlazi da je tuženik odabranom dobavljaču IMPULSECOMMERCE d.o.o. tijekom cijele 2014. godine u najam davao svoje djelatnike i za iste ispostavljao račune, što bi ukazivalo da je isti dobavljač odnosno kupac tuženika, što dovodi do zaključka da je došlo do sukoba interesa i da je isti trebao biti prijavljen, no tužitelj je izostavio napomenuti, ali je priložio spisu i proizlazi i iz izvještaja o utvrđenim nepravilnostima, da je IMPULSECOMMERCE d.o.o. upisan kao osnivač i član tuženika u sudskom registru tek 30. rujna 2015. pa je logično da tuženik nije niti mogao prijaviti sukob interesa u 2014. godini niti je imao što za prijaviti, a nakon upisa društva IMPULSECOMMERCE d.o.o. kao člana i osnivača tuženika, takve radnje nisu ponovljene niti tužitelj to tvrdi. Napominje da je 25. studenog 2014. otvoren postupak predstečajne nagodbe nad tuženikom te je proveden proces restrukturiranja, slijedom čega je 2015. godine IMPULSECOMMERCE d.o.o. postao jedini član i osnivač tuženika u što je tužitelj upućen i tome se nije protivio te smatra da nije došlo do kršenja čl. 29. st. 1. t. k. Pravilnika i čl. 8. st. 1. t. 12. Ugovora.

18. U odnosu na kršenje obveze propisane čl. 14. st. 2. t. b. Pravilnika kojim je propisano da korisnik mora imati vlastitu proizvodnju vezanu za kategoriju ulaganja te istu imati upisanu na početku i kraju ulaganja te kršenje obveze propisane čl. 29. st. 1. t. c. Pravilnika kojim se zabranjuje promjena vlasništva nad ulaganjem, davanjem u zakup ili davanjem predmeta ulaganja ili premještanja sufinanciranja proizvodne aktivnosti od dana sklapanja ugovora i tijekom sljedećih 5 godina, smatra da je iste nepravilnosti potrebno sagledati skupno. Naime, smatra da tužitelj pogrešno navodi da je tuženik prekršio davanje u zakup nasada voća trgovačkom društvu DOMINIK VOĆE d.o.o., obveze propisane čl. 29. st. 1. t. c. Pravilnika, a do predmetnog kršenja uopće nije došlo budući da čl. 29. sadržajno samo upućuje na sastav ugovora te se tim člankom samim po sebi bez ugovornog definiranja ne nameće obveza tuženika, a s druge strane ugovor sklopljen između tužitelja i tuženika takvo što ne zabranjuje, već se u čl. 8. st. 1. t. 2. referira isključivo na promjenu vlasništva nad predmetnim ulaganjem, a do koje promjene zakupom ne dolazi pa posljedično tome nije upisana vlastita proizvodnja voća u AR-KOD, a tuženik je postupao na opisani način isključivo u cilju podizanja i održavanja nasada krušaka.

19. Oспорava tvrdnje tužitelja da je došlo do potvrde Ugovora i Pravilnika u odnosu na više od 50% ukupne vrijednosti projekta.

20. U podnesku od 12. studenog 2019. tužitelj se očituje na navode tuženika iz podneska od 30. rujna 2019. na način da u odnosu na točku 3.1. navedenog podneska ističe da su netočni navodi iz istog te da isti ne proizlaze iz situacije na lokaciji ulaganja prilikom provođenja ex post kontrole. Naime, na stranici 7.1-OK-101.3 kontrolne liste za ex post za mjeru 101 u sklopu Izvještaja o kontroli na terenu od 23. studenog 2017. pitanje 6. Korisnik je vidljivo označio da je ulaganje financirano iz IPARD programa, vidljivo je da su kontrolori prilikom vizualnog pregleda na lokaciji ulaganja utvrdili da Tuženik nije ispunio svoju ugovorenu obvezu označavanja te je predstavnik društva DOMINIK VOĆE d.o.o. na upit kontrolora ima li

saznanja gdje se nalazi informativna ploča izjavio da od kada se nasad nalazi u zakupu nije vidio nikakvu ploču. Dakle, s obzirom da je Ugovor o zakupu između Tuženika i zakupnika društva DOMINIK VOĆE d.o.o. sklopljen 28. siječnja 2016., navodi da je jasno da se informativna ploča nije nalazila na lokaciji ulaganja više od godinu dana, a što je dovoljno dug period za popravljavanje informativne ploče. Ističe da se činjenica da je ploča vraćena nakon provedene ex post kontrole se ne može uzeti kao opravdanje povrede navedene obveze. Uostalom, da je informativna ploča uistinu i bila na popravku, o navedenoj činjenici je tuženik, da je bio prisutan kontroli, mogao izvijestiti kontrolore. Navodi slijedom navedenog da je jasno da je tuženik povrijedio obvezu vidljivog označavanja da je ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa sljedećih 5 godina od datuma konačne isplate potpore.

21. Navodi nadalje u odnosu na točku 3.2. podneska tuženika ističe da tuženik navodi da iako je odabrani dobavljač IMPULSCOMMERCE d.o.o. tijekom cijele 2014. godine tuženiku davao u najam svoje djelatnike te se isti pojavljuje kao kupac tuženika, odnosno da je tuženiku izdavao i pozajmice, činjenica da je dobavljač ujedno i jedini član tuženika ne označava povredu predmetne obveze budući da je isti postao članom tuženika tek 30. rujna 2015. godine. Navedene radnje izvršene tijekom 2014. godine tuženik nije morao prijaviti, a tijekom 2015. godine navedene radnje nisu ponovljene. Navodi da također tuženik ističe da je 25. studenog 2014. otvoren postupak predstečajne nagodbe nad tuženikom te je tijekom procesa restrukturiranja dobavljač IMPULSCOMMERCE d.o.o. postao jedini član tuženika, a u što je tužitelj bio upoznat te se tome tužitelj nije protivio. U odnosu na ove navode tužitelj ukazuje da navedena obveza izvještavanja o sukobu interesa tuženog obvezuje od sklapanja Ugovora o dodjeli sredstava i tijekom 5 godina od datuma konačne isplate te je stoga tužitelj tuženikov slučaj promatrao u kontekstu cijelog tog razdoblja. Naime, već je prvom ex-post kontrolom provedenom nad PROZORJE - VOĆE d.o.o., Novačka 158, 10000 Zagreb, OIB: 91204164253 dana 20. i 21. svibnja 2014. godine od strane kontrolora tužitelja izražena sumnja na povezanost između tuženika i dobavljača IMPULSCOMMERCE d.o.o.. Naime, kontrolori su uvidom između ostalog u Promet kupaca po kontima u 2012., 2013. i 2014. godini utvrdili da se od svih dobavljača u IPARD ulaganju pojavljuje jedino IMPULSCOMMERCE d.o.o., uvidom u bruto bilancu za 2012. i 2013. godinu utvrdili da Tuženik ima evidentirane kratkoročne kredite i pozajmice od IMPULSCOMMERCE d.o.o.. Uz navedeno, sumnju na ispravnost poslovanja dva subjekta je izražena i transakcijom prilikom koje je tuženik prvo odabranom dobavljaču IMPULSCOMMERCE d.o.o. prodao 124.670 komada sadnica kruške Conference po cijeni od 35,60 kn po sadnici, da bi onda isti dan od dobavljača IMPULSCOMMERCE d.o.o. kupio 20.000 komada sadnica kruške Conference po cijeni od 52,50 kn. Konačno, tuženik je mjesec dana od prve transakcije od dobavljača IMPULSCOMMERCE d.o.o. kupio 106.250 sadnica krušaka Conference po cijeni od 53,06 kn po sadnici odnosno ukupno u iznosu od 7.047.031,25 kn, a za koji iznos je tuženiku u konačnici bila odobrena potpora te od navedenog iznosa isplaćeno 50% bespovratnih sredstava. Uz to, sumnju na sukob interesa te ispravnost prikupljanja ponuda i odabira dobavljača pojačava i Ugovor o poslovnoj suradnji od 10. prosinca 2009. između dva subjekta. S obzirom da se navedena povezanost nastavila i dalje, a u konačnici je navedeni dobavljač postao i član tuženika, time su i prijašnje indicije i sumnja na povezanost odnosno sukob interesa između tuženika i dobavljača IMPULSCOMMERCE d.o.o. potvrđena.

22. U odnosu na navod tuženika da je tužitelj znao da je tuženik bio u predstečajnom postupku i da je znao za promjenu člana tuženika, tužitelj isto se

osporava obzirom da tužitelj nikada nije bio formalno obaviješten o navedenoj promjeni. Slijedom navedenog, tužitelj ističe da je jasno da je tuženik PROZORJE - VOĆE d.o.o. ne samo povrijedio obvezu izvještavanja o bilo kojoj situaciji mogućeg sukoba interesa između korisnika s jedne strane i uspješnog ponuditelja s druge strane, već se vrlo lako može zaključiti i da je sukob interesa postojao tijekom cijelog razdoblja provedbe projekta.

23. U odnosu na točku 3.3 i 4 podneska tuženika tužitelj ističe da PROZORJE - VOĆE d.o.o. ni na koji način nije uklonio povredu obveze prema članku 14. stavak 2. točka b. Pravilnika odnosno da u slučaju ulaganja za Kategoriju voće (Tuženikovo ulaganje) korisnik (u ovom slučaju Tuženik) mora imati vlastitu proizvodnju te ista mora biti upisana u Upisnik poljoprivrednih gospodarstava na početku i na kraju ulaganja na površini od najmanje 2 ha do najviše 50 ha. S obzirom da su tuženiku isplaćena sredstva za ulaganje u podizanje nasada voća (krušaka) jasno je da je tuženik bio dužan imati vlastitu proizvodnju krušaka, kao i da je ista morala biti upisana u Upisniku poljoprivrednih gospodarstava sve do kraja ulaganja, a što je kontrolom na terenu pa i navodima samog tuženika utvrđeno da nije slučaj. Navodi nadalje da tužitelj ističe kako je navedena obveza jedan od najbitnijih kriterija prihvatljivosti koji svaki korisnik mora ispunjavati prilikom podnošenja Zahtjeva za dodjelu sredstava u kategoriji voća i povrća te kako je i navedeno, ispunjavati ga do kraja ulaganja. Navodi nadalje da Tuženik nije ispunjavao tu obvezu prilikom odobravanja Zahtjeva za dodjelu sredstava, ne bi ni bio prihvatljiv korisnik za ovu mjeru. Slijedom navedenog ističe da ne samo da je tuženik time povrijedio obvezu prema članku 14. stavak 2. točka b. Pravilnika, već je povrijedio i obvezu održavanja ulaganja prihvatljivim u istoj svrsi i namjeni tijekom razdoblja od 5 godina od datuma konačne isplate propisanoj člankom 40. stavak 6. Pravilnika te člankom 8. stavak 1. točka 1. Ugovora. Naime, iako je ulaganje ostalo u funkciji davanjem istoga u zakup trgovačkom društvu DOMINIK VOĆE d.o.o., treba uzeti u obzir da je tužitelj navedeno ulaganje odobrio i isplatio tuženiku PROZORJE - VOĆE d.o.o. na temelju tuženikovog Poslovnog plana u kojemu je prikazana upravo ekonomska održivost tuženika, općih kriterija i uvjeta prihvatljivosti koje je ispunio nitko drugi nego tuženik. Ističe također da je Zahtjev za potporu za konkretno ulaganje podnio DOMINIK VOĆE d.o.o., nije izvjesno da bi predmetno ulaganje u ovom iznosu bilo odobreno tome društvu. Tužitelj ističe i da je društvo DOMINIK VOĆE d.o.o. osnovano samo par dana prije sklapanja Ugovora o zakupu od 28. siječnja 2016. te tako nije moralo ispunjavati nikakve kriterije niti uvjete prihvatljivosti odnosno proći postupak odobravanja sredstava te ugovaranja da bi mu se odobrila sredstva za korištenje sufinanciranog nasada krušaka iz kojega će u konačnici ono ostvarivati dohodak bez ikakvog prethodnog ulaganja.

24. U odnosu na osporavanje tuženika da utvrđene nepravilnosti ne prelaze 50% ukupne vrijednosti, odnosno da nije razvidno na koji načine je isto utvrđeno ukazuje da je tužitelj jedina ovlaštena odnosno akreditirana agencija od strane Komisije Europske unije za provođenje i kontrolu IPARD programa u svim fazama projekta, da je sukladno članku 3. Zakona o osnivanju Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (Narodne Novine br. 30/2009, 56/2013) Agenciji dodijeljena djelatnost operativne provedbe između ostalog i IPARD programa i ostalih pretprijetnih programa, da je Agencija radi provedbe predmetnih programa prethodno morala zadovoljiti i stroge akreditacijske kriterije, a kako je propisano Zakonom o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Komisije Europskih zajednica o pravilima za suradnju u vezi s financijskom pomoći Europske komisije Republici Hrvatskoj i provedbe pomoći u okviru komponente V. (IPARD)

Instrumenta pretpriступne pomoći (IPA) (Međunarodni dio, Narodne Novine 10/2018) i relevantnim Uredbama. Ističe sljedećim navedenog da je jasno da su povrede navedenih obveza od strane tuženika, a osobito povreda obveze prijavljivanja potencijalnog sukoba interesa te posjedovanja vlastite proizvodnje voća kao jedne od kriterija prihvatljivosti takve da ne samo da prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja, već se iste odnose na cjelokupno odobreno i isplaćeno ulaganje. Nepravilnost koja je utvrđena kod tuženika takve je prirode da dovodi u pitanje održivost i prihvatljivost cjelokupnog ulaganja odnosno takve je prirode da ulaganje tuženika nije u skladu s propisima temeljem kojih se potpora dodjeljuje. Navodi da je sljedećim svedenim navedenog tužitelj donio dana 6. prosinca 2017. Odluku o povratu sredstava, kao i izjavu o raskidu ugovora, kojom se obavještava tuženik da je raskinut Ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa br. 1010112008 koji je sklopljen dan 30. srpnja 2012. godine.

25. U podnesku predanom na ročištu dana 21. veljače 2020. tuženik se očitovao na navode tužitelja, a vezano za nepostupanje po Pravilniku i Ugovoru.

26. Tužitelj u podnesku od 29. listopada 2020. ukazuje na nesporne činjenice te uglavnom ponavlja navode već iznesene tijekom postupka.

27. U podnesku od 17. veljače 2021. tuženik navodi kako ne osporava navode tužitelja koji se odnose na ovlasti i dužnosti tužitelja u provođenju i kontroli IPARD programa u svim fazama projekta niti osporava da je s tužiteljem zaključio Ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa temeljem kojeg Ugovora su tuženiku isplaćena sredstva iz IPARD programa.

28. Osporava navode tužitelja da su tijekom ex-post kontrole izvršene kod tuženika bile utvrđene nepravilnosti kojima je tuženik prekršio obveze propisane Pravilnikom i Ugovorom, koje nepravilnosti prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja.

29. U odnosu na obvezu vidljivog označavanja od strane korisnika (tuženika) da je ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa pet godina od datuma konačne isplate potpore navedenog u Potvrdi o završnom ulaganju, tuženik navodi da iz stanja predmeta – suglasnih iskaza svjedoka Marka Bencarića i Darka Grgurčaca (ispitanih na glavnoj raspravi 13. srpnja 2020.), koji su u svibnju 2014. vršili prvu ex post kontrolu korištenja sredstava IPARD projekta kod tuženika, proizlazi da su obojica na lokaciji prilikom ex post kontrole vidjeli da se na nasadu nalazi informativna ploča iz koje je razvidno da se projekt financira iz sredstava IPARD programa. Navedena informativna ploča je tom prilikom i fotografirana, a fotografija prileži spisu (list 454 spisa), kao prilog pitanja 6. Obrasca ex post kontrole – korisnik je na lokaciji vidljivo označio da je ulaganje financirano sredstvima iz IPARD programa. Tuženik je već u podnesku od 30. rujna 2019. obrazložio, a ovdje ponavlja, da je u trenutku vršenja druge ex post kontrole (po Marinu Marčiću i Tomislavu Večenaju) informativna ploča bila privremeno uklonjena radi popravaka oštećenja na istoj nastalih uslijed djelovanja vremenskih prilika i protoka vremena od kad je postavljena. U vremenu vršenja druge ex post kontrole (listopad/studenj 2017. godine) voćnjak je bio prazan budući da se kruške tada niti beru niti sade te kasni jesenski period (kad je i je izvršena druga ex post kontrola na koju se poziva tužitelj) predstavlja povoljan period za popravak informativne ploče. Informativna ploča vraćena je na lokaciju (ulaz u voćnjak) nedugo nakon vršenja druge ex post kontrole. Prema tome, tuženik nije počinio opisanu povredu kako to tvrdi tužitelj.

30. U odnosu na obvezu izveštavanja tuženika o bilo kojoj situaciji mogućeg sukoba interesa između korisnika (tuženika) i uspješnog ponuditelja u razdoblju od 5 godina od datuma konačne isplate potpore navedenog u Potvrdi o završnom

ulaganju, tuženik ističe da iz stanja spisa - suglasnih iskaza svjedoka Marka Bencarića i Darka Grgurača koji su u svibnju 2014. vršili prvu ex post kontrolu korištenja sredstava IPARD projekta kod tuženika 2014. godine, proizlazi da je pitanje odnosa tuženika s društvom Impulscommerce d.o.o. (pogotovo u dijelu kupnje i prodaje nasada) u smislu mogućeg sukoba interesa bilo detaljno razmatrano na najvišim instancama unutar tužitelja. Tako su navedeni svjedoci najprije svoj nalaz i bilješku o nepravilnosti u odnosu na kupnju sadnica od Impulscommerce d.o.o. (koja datira od prije zaključenja Ugovora o dodjeli sredstava iz IPARD programa) komentirali sa supervizorom Ankicom Petraš, da bi potom o navedenom izvijestili i Maricu Čubela – voditeljicu Službe za kontrolu mjera strukturne potpore, nakon čega je pokrenut interni postupak kod nadležnog tijela tužitelja koji je rezultirao donošenjem klasificiranog „OSJETLJIVO“ dopisa naziva „Obavješćavanje osobe koja je prijavila sumnju u nepravilnost u obradi IPARD programa“, a kojeg je potpisala Osoba za nepravilnosti tužitelja, Željka Cimerman, u kojem je izričito utvrđeno: „sukladno odluci sastanka užeg kolegija kompetentnog za odlučivanje o prijavi odlučeno da nisu utvrđeni elementi koji bi upućivali na bilo kakvu nepravilnost ili pokušaj prijevare, odnosno, ni jedna prijavljena sumnja u nepravilnost nije kroz provedene dodatne istrage potvrđena“. Navodi nadalje kako je ovo interni dokument tužitelja kojeg je isti dostavio u spis predmeta (list 463 spisa) pa tuženiku nije jasno slijedom čega tužitelj i nadalje tvrdi da postoje dokazi o navodnoj nepravilnosti koja da bi se očitovala u mogućem sukobu interesa i neizvješćavanju tužitelja o istome, a koju tuženik ovdje opetovano poriče. Nadalje ističe da iako tuženik smatra da pitanje vlasništva nad tuženikom kao korisnikom sredstava iz IPARD programa ne može uopće stajati u korelaciji s potencijalnim sukobom interesa, ovdje se navodi da je iz javno dostupnih podataka – izvatka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu vidljivo da je Impulscommerce d.d. upisan kao jedini osnivač tuženika (od 30. rujna 2015.). Isto tako, iz istog izvora razvidno je da je do tog upisa došlo slijedom provedenog predstečajnog postupka nad tuženikom i prihvatom plana restrukturiranja i predstečajne nagodbe, a što je sve tužitelju bilo poznato (kako to proizlazi iz Izvještaja o obavljenim ex post kontrolama). Prema tome, tuženik smatra da tužitelj neosnovano tvrdi da je došlo do opisane povrede.

31. U odnosu na propisani uvjet da korisnik (tuženik) mora imati vlastitu proizvodnju vezanu uz kategoriju ulaganja te propisanu zabranu promjene vlasništva nad ulaganjem, davanja u zakup ili najam predmeta ulaganja ili premještanja sufinanciranje proizvodne aktivnosti od dana sklapanja IPARD Ugovora i tijekom sljedećih pet godina od datuma konačne isplate potpore navedenog u Potvrdi o završenom ulaganju, tuženik navodi da tužitelj pogrešno navodi da je tuženik prekršio davanjem u zakup nasada voća trgovačkom društvu Dominik Voće d.o.o. obveze propisane čl. 29. st. 1. t. c. Pravilnika. Tuženik ističe da je u vrijeme zaključenja Ugovora o dodjeli sredstava iz IPARD programa (srpanj 2012.) na pravnoj snazi bio Pravilnik o provedbi mjere 101 "Ulaganja u poljoprivredna gospodarstva u svrhu restrukturiranja i dostizanja standarda zajednice" unutar IPARD programa (NN 54/12, 68/12, 24/13). Pitanje vlasništva predmeta ulaganja, davanja u zakup itd. nije regulirano predmetnim Pravilnikom, već se u članku 29. Pravilnika upućuje da se ta pitanja uređuju ugovorom u svakom pojedinom slučaju (odredba glasi: „IPARD Ugovorom uređuje se:“). Navodi nadalje da Ugovorom o dodjeli sredstava iz IPARD programa sklopljenim između tuženika i tužitelja nije zabranjeno davanje predmeta ulaganja u zakup. U čl. 8. st. 1. t. 2. Ugovora zabranjena je isključivo promjena vlasništva nad predmetom ulaganja („Korisnik se obvezuje da od dana zaključenja ovog Ugovora te još najmanje pet godina od

datuma konačne isplate APPRRR-a, neće promijeniti vlasništvo predmeta ulaganja na temelju kojeg je ostvario pravo na sredstva iz IPARD programa“.). Ističe da je u konkretnom slučaju tuženik postupao sukladno ugovornoj odredbi čl. 8. st. 1. t. 2., a do promjene vlasništva evidentno nije došlo jer se zakupom ne mijenja vlasništvo nad predmetom zakupa. S obzirom na postojanje valjanog i dopuštenog Ugovora o zakupu, po kojem su nasadi dani u zakup društvu Dominik Voće d.o.o., trenutno tuženik nema upisanu vlastitu proizvodnju voća u ARKOD. Zaključenjem Ugovora o zakupu tuženik je ostvario poslovni odnos i suradnju zahvaljujući kojoj voćnjak postoji te se nad njim provode sve potrebne agrotehničke mjere.

32. Zaključno ističe da je jasno da do nepravilnosti i povreda Ugovora o dodjeli sredstava iz IPARD Programa, a niti mjerodavnog Pravilnika, uopće nije ni došlo, a kamoli da se tim nepravilnostima i povredama prelazi 50% ukupne vrijednosti projekta. Stav je tuženika da je tužitelj pogrešno utvrdio da bi se na strani tuženika stekli uvjeti iz članka 43. stavka 2. točki b. Pravilnika o provedbi Mjere 101 „Ulaganja u poljoprivredna gospodarstva u svrhu restrukturiranja i dostizanja standarda Zajednice“ unutar IPARD programa (NN 36/14) te je neosnovano donio Odluku o povratu sredstava od 6. prosinca 2017. godine.

33. Tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaz uvidom u izvadak iz otvorenih stavaka (list 4 spisa), Odluku o povratu sredstava (list 5 – 8 spisa), pregled podataka o povratu (list 9 spisa), Ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa (list 38 - 43 spisa), listu izdataka za mjeru 101 (list 45 spisa), račun (iza lista 45), dokumentaciju vezanu za IPARD program (list 46 - 50 spisa), odluku o povratu sredstava (list 51 spisa), izvještaj o utvrđenoj nepravilnosti tijekom provedbe IPARD programa (list 54 - 55 spisa), zapisnik o inspekcijskom nadzoru nad poslovanjem DOMINIK VOĆE d.o.o. (list 56 - 57 spisa), ugovor o zakupu (list 58 - 62 spisa), izvješće o zaprimljenim uplatama (list 64 spisa), izjava o raskidu ugovora (list 65 – 66 spisa), odluku o isplati (list 68 spisa), odluku o povratu sredstava u slučaju administrativne greške (list 69 – 70 spisa), opomenu (list 71 spisa), izvješće o ex post kontroli od 23. studenog 2017. (list 75 – 158 spisa), bilješke nakon provedene ex post kontrole (list 194 spisa), tabelarni prikaz utvrđenih nepravilnosti (list 195 – 196 spisa), karticu dobavljača (list 197 – 198 spisa), račune (list 199 – 204 spisa), Ugovor o poslovnoj suradnji (list 205 – 207 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 208 – 212 spisa), naputak za dopunu kontrole (list 214 – 215 spisa), financijsku dokumentaciju (list 216 – 342 spisa), zapisnik o inspekcijskom nadzoru od 6. ožujka 2014. (list 343 – 346 spisa), dokumentaciju (list 343 – 462 spisa), obavijest osobe koja je prijavila sumnju na nepravilnost u obradi IPARD programa (list 463 spisa), saslušani su svjedoci Marino Maričić (list 470 – 473 spisa), Tomislav Večena (list 474 – 475 spisa), Marko Bencarić (list 513 – 514 spisa), Darko Grgurač (list 514 – 515 spisa) te Adam Majstorić (list 529 – 530 spisa) i zz tuženika Marin Kraljev (list 531 – 532 spisa) te je izvršen uvidu spis Stpn-147/2015.

34. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 70/19, dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

35. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 3.103.751,66 kn koji iznos tužitelj potražuje temeljem Odluke o povratu sredstava IPARD programa od 6. prosinca 2017. godine.

36. Među strankama nije sporno da su dana 30. srpnja 2012. sklopile Ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa broj 1010112008, a koji Ugovor je sklopljen

sukladno Odluci o dodjeli sredstava iz IPARD programa od 5. srpnja 2012. i to sve sukladno Pravilniku o provedbi mjera 101 i 103 unutar IPARD programa objavljenog u Narodnim novinama broj 10/11 i 116/11.

37. Nije sporno među strankama da je tužitelj tuženiku dana 23. studenog 2012. isplatio iznos od 3.119.393,75 kn niti je sporno da je Odlukom o povratu sredstava u slučaju administrativne pogreške od 29. travnja 2013. od tuženika zatražen povrat pogrešno isplaćenog iznosa potpore u iznosu od 15.642,09 kn.

38. Nije sporno da je tužitelj dana 6. prosinca 2017. donio Odluku o povratu sredstava u iznosu od 3.103.751,66 kn.

39. Nije sporno da je dana 16. studenog 2017. kod tuženika izvršena ex post kontrola te nije sporno da su tijekom te kontrole utvrđene određene nepravilnosti.

40. Sporno je među strankama prelaze li utvrđene nepravilnosti 50% utvrđene vrijednosti Projekta pa da bi u tom slučaju tužitelj imao pravo sukladno odredbi čl. 43. st. 2 t. b. Pravilnika o provedbi mjere 101 ulaganja u poljoprivredna gospodarstva u svrhu restrukturiranja i dostizanja standarda zajednice imao pravo na povrat ukupno isplaćenih sredstava potpore.

41. Tužitelj tvrdi da je člankom 29. st. 1. t. e. Pravilnika o provedbi mjere 101 (Narodne novine broj 36/14; dalje Pravilnika) propisana obveza vidljivog označavanja da je ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa te da je ista obveza propisana i čl. 8. st. 1. t. 6. Ugovora, ali i čl. 36. st. 5. t. e. Pravilnika propisana obveza vidljivog označavanja da je ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa i to sljedećih pet godina od datuma konačne isplate potpore navedene u Potvrdi o izvršenom ulaganju.

42. Uvidom u izvještaj o ex post kontroli (iza lista 82 spisa) sud je utvrdio da u rubrici 6 "Korisnik je vidljivo naznačio da je ulaganje financirano iz IPARD programa" stoji da su kontrolori vizualnim pregledom i iz usmene izjave predstavnika zakupca Dominik Voće d.o.o. utvrdili da korisnik nije ispunio svoju obvezu i vidljivo označio da je ulaganje sufinancirano iz IPARD programa.

43. Iz iskaza svjedoka Marina Maričića (list 471 - 472 spisa) nesporno proizlazi da je prilikom kontrole utvrdio da na prostoru gdje se nalaze nasadi nije bila vidljivo istaknuta ploča iz koje je vidljivo tko financira nasade.

44. Iz iskaza svjedoka Tomislava Večenaja (list 474 - 475 spisa) nesporno proizlazi da je prilikom ex post kontrole u studenom 2017. utvrdio da se na lokaciji gdje se nalaze nasadi krušaka ne nalazi informativna ploča iz koje je vidljivo tko vrši financiranje nasada.

45. U ovoj pravnoj stvari saslušani su svjedoci Marko Bencarić i Darko Grgurač (list 513 - 514 spisa), a navedeni svjedoci su vršili ex post kontrolu 2014. godine.

46. Iz iskaza svjedoka Maria Bencarića i Darka Grgurača proizlazi da su prilikom ex post kontrole 2014. godine utvrdili da je na nasadima bila tabla iz koje je vidljivo da je isti financiran iz IPARD programa, odnosno da se ista nalazila na ulazu u voćnjak, a svjedok Darko Grgurač pojašnjava da je predmetna ploča i fotografirana, kao i da je to uneseno u zapisnik (list 454 spisa).

47. Iz iskaza svjedoka Adama Majstorića (list 529 - 530 spisa) proizlazi da u vrijeme ex post kontrole u 2017. godini nisu bile postavljene ploče iz kojih bi bilo vidljivo tko financira nasade.

48. Tuženik u podnesku od 21. veljače 2020. navodi da je činjenica da je tuženik kupio informativnu ploču sukladno čl. 8. st. 1. Ugovora kojim je propisano da se Korisnik obvezuje pod materijalnom i krivičnom odgovornošću da će kupiti odgovarajuću informativnu ploču koju će postaviti na mjesto na investiciji sukladno uputama iz Priloga 2. Ovog Ugovora.

49. Dakle, iz naprijed navedenog jasno proizlazi da je tuženik kupio informativnu ploču (jer to proizlazi iz iskaza svjedoka Maria Bencarića i Darka Grgurača, kao i iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Marina Kraljeva na listu 531 - 532 spisa) te je ista bila postavljena uz prilazne pravce na mjestu gdje se projekt odvija, a što potvrđuju i fotografije priložene uz izvještaj o kontroli na terenu iz 2014. godine.

50. Dakle, činjenica je da tužitelj prilikom vršenja ex post kontrole u studenom 2017. nije zatekao informativnu ploču. Međutim, iz navoda tuženika (list 162 spisa) razvidno je da tuženik priznaje da je u vrijeme vršenja ex post kontrole ploča bila privremeno uklonjena u svrhu vršenja popravka iste, a sve iz razloga vremenskih nepogoda, ali i zbog protoka vremena otkada je ista postavljena, a obzirom da se radi o nasadima krušaka, razumno je pretpostaviti kako je u tom periodu voćnjak prazan pa je to vrijeme bilo idealno za popravak predmetne ploče.

51. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Marijana Kraljeva (list 531 - 532 spisa) proizlazi da su table bile oštećene te da su iste zamijenjene novima, ne može se sjetiti da li 2016. ili 2017. godine, ali da su mijenjane i poslije obzirom da su bile oštećene te napominje da tabla košta 150,00 kn.

52. Sud ove tvrdnje tuženika uvažava jer je životno logično da se table uslijed vremenskih neprilika i dužeg vremena na otvorenom oštećuju te da ih je s vremena na vrijeme potrebno popraviti ili zamijeniti novima pa se zaključuje da ne postoji niti jedan opravdani razlog niti interes tuženika da ne postavi ili ukloni ploču koju je platio pa je u pravu tuženik kada tvrdi da tužitelj ne gledajući svrhovito cjelokupnu situaciju nameće tuženiku kao povredu Pravilnika i Ugovora, tim više što iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika jasno proizlazi da je ploča vraćena - postavljena nakon ex post kontrole, to tužitelj nije osporio.

53. Nadalje, tužitelj navodi da je čl. 29. st. 1. t. k. Pravilnika propisana obveza izvještavanja Agencije za plaćanje u pisanom obliku o bilo kojoj situaciji mogućeg sukoba interesa između Korisnika s jedne strane i uspješnog ponuditelja s druge strane u razdoblju od dana sklapanja Ugovora i tijekom sljedećih pet godina od dana konačne isplate potpore navedenog u Potvrdi o završnom ulaganju, a da je ista obveza propisana čl. 8. st. 1. t. 13. Ugovora, a da je prilikom ex post kontrole kod tuženika, a u svrhu kontrole kartice konta kupca odnosno prijavljivanje odabranog dobavljača kao kupca te tuženikovih obveza za primljene najmove, utvrđeno da je tuženik odabranom dobavljaču Impulscommerce d.o.o. koji je između ostalog jedini osnivač i član društva tuženika tijekom cijele 2014. godine ustupao svoje djelatnike i za što je ispostavljao račune iz kojih proizlazi da se odabrani dobavljač Impulscommerce d.o.o. pojavljuje kao kupac tuženika na Kartici konto kupaca, a tijekom 2014. godine tuženik je od odabranog dobavljača Impulscommerce d.o.o. primao i pozajmice.

54. Dakle, odlučna činjenica na kojoj tužitelj temelji svoje tvrdnje da je došlo do sukoba interesa, kao i da je taj sukob interesa trebao biti prijavljen tužitelju sukladno pravilniku i Ugovoru, jest da je društvo Impulscommerce d.o.o. jedini osnivač i član tuženika. Međutim, iz spisa kao i izvještaja o utvrđenim nepravilnostima proizlazi da je trgovačko društvo Impulscommerce d.o.o. upisan kao osnivač/član društva tuženika u sudskom registru tek 30. rujna 2015. pa je sasvim logično da tuženik nije prijavio sukob interesa u 2014. godini za radnje koje mu se stavljaju na teret budući da u trenutku poduzimanja svih tih radnji tuženik nije imao što za prijaviti, a nakon upisa društva Impulscommerce d.o.o. kao člana/osnivača tuženika takve radnje nisu ponavljane, a niti to tužitelj tvrdi ili dokazuje.

55. Tužitelj nije osporio tvrdnje tuženika da je 25. studenog 2014. Rješenjem financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, otvoren postupak predstečajne

nagodbe nad tuženikom te da je proveden postupak restrukturiranja, slijedom čega je društvo Impulscommerce d.o.o postao jedini osnivač/član tuženika i to 30. Rujna 2015. godine.

56. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Marijana Kraljeva (list 531 - 532 spisa) proizlazi da ga nitko nikada od strane tužitelja nije ispitivao ili prezentirao postojanje sumnje na sukob interesa s obzirom na poslovni odnos društva Impulscommerce d.o.o. i tuženika, a da je predstečajna nagodba potvrđena prije preuzimanja vlasništva.

57. Iz stanja spisa i suglasnih izjava svjedoka Marka Bencarića i Darka Grgurača koji su 2014. godine vršili ex post kontrolu korištenja IPARD projekta proizlazi da je pitanje odnosa tuženika s društvom Impulscommerce d.o.o., pogotovo u dijelu kupnje i prodaje nasada u smislu mogućeg sukoba interesa bilo detaljno razmatrano na najvišim instancama tužitelja pa su tako navedeni svjedoci svoj nalaz i bilješku o nepravilnostima u odnosu na kupnju sadnica od Impulscommerce d.o.o., a što datira prije zaključenja Ugovora o dodjeli sredstava iz IPARD programa, komentirali sa supervizorom Ankicom Petraš da bi potom obavijestili Maricu Čubela, voditeljicu Službe za kontrolu mjera strukturne potpore, nakon čega je pokrenut interni postupak kod nadležnog tijela tužitelja, koji je rezultirao donošenjem klasificiranog "OSJETLJIVO" dopisa nazvanog Obavješćavanje osobe koja je prijavila sumnju u nepravilnosti u obradi IPARD programa, a kojeg je potpisala osoba za nepravilnosti tužitelja Željka Cimerman, u kojem je izričito utvrđeno da sukladno odluci sa sastanka užeg kolegija kompetentnog za odlučivanje o prijavi odlučeno da nisu utvrđeni elementi koji bi upućivali na bilo kakvu nepravilnost ili pokušaj prijevare, odnosno nijedna prijavljena sumnja u nepravilnost nije kroz provedene istrage potvrđena (list 463 spisa) pa je nejasno zašto tužitelj i dalje tvrdi da postoje dokazi o sukobu o nepravilnosti koja bi se očitovala u sukobu interesa i neobavješćavanja tužitelja o tome.

58. Iz naprijed navedenog sud zaključuje da u konkretnom slučaju nije došlo do kršenja odredaba čl. 29. st. 1. t. k. Pravilnika, kao ni čl. 8. st. 1. t. 12. Ugovora.

59. Ovdje valja ukazati da tuženik neosnovano tvrdi da je tužitelj sudjelovao u postupku predstečajne nagodbe nad tuženikom, odnosno da je znao kada je Impulscommerce d.o.o. postao jedinim osnivačem i članom društva tuženika budući je sud uvidom u spis Stpn-147/2015 utvrdio da tužitelj nije sudjelovao u postupku predstečajne nagodbe, no isto nije od utjecaja jer se u konkretnoj pravnoj stvari radi o javnoj informaciji, a uostalom isto je navedeno i u izvještaju samog tužitelja (list 153 spisa).

60. Tužitelj nadalje tvrdi da je tuženik postupio protivno čl. 14. st. 2. točki b. Pravilnika kojim je propisano da za ulaganje iz st. 1. točke b, c, d, e, f, g, h ovog članka podnositelj mora imati vlastitu proizvodnju vezanu za kategoriju ulaganja te istu imati upisanu na početku i na kraju ulaganja i to na površini od najmanje 2 ha do najviše 50 ha za kategoriju voće, vinski kultivari grožđa i maslina, za kategoriju povrće u površini od najmanje 0,5 ha do najviše 5 ha i za kategoriju stolno grožđe najmanje 0,5 ha do najviše 5 ha površine, a da je ex post kontrolom utvrđeno da tuženik nije dokazao postojanje vlastite proizvodnje voća sukladno proizvodnji za koju je provedeno ulaganje odnosno proizvodnju upisanu u upisnik poljoprivrednih gospodarstava.

61. Iz podneska tuženika (list 163 spisa) razvidno je da tuženik navedeni propust veže uz davanja u zakup nasada krušaka te da posljedično tome trenutno nije upisana vlastita proizvodnja voća u AR-KOD. Dakle, nesporno je da tuženik u trenutku vršenja ex post kontrole nije imao vlastitu proizvodnju vezanu za kategoriju

ulaganja propisanu čl. 14. st. 2. točka b. Pravilnika (NN 36/14), a istovjetna obveza je bila propisana i čl. 12. Pravilnika 10/11 i 116/167.

62. Tužitelj nadalje tvrdi da je tuženik postupio protivno odredbama članka 29. st. 1. točke 6. Pravilnika kojom je propisana zabrana promjene vlasništva nad ulaganjem davanja u zakup ili najam predmeta ulaganja ili premještanja sufinancirane proizvodne aktivnosti od dana sklapanja IPARD Ugovora i tijekom sljedećih pet godina od datuma konačne isplate potpore navedenog u potvrdi o završenom ulaganju jer je temeljem Ugovora o zakupu od 28. siječnja 2016. dao projekt odnosno nasade voća u zakup trgovačkom društvu Dominik voće d.o.o., a što je utvrđeno Zapisnikom Ministarstva poljoprivrede, Službe inspekcije u područnim jedinicama od dana 4. listopada 2017. godine.

63. Među strankama nije sporno niti to tuženik poriče da je tuženik s društvom Dominik Voće d.o.o. dana 28. siječnja 2016. sklopio ugovor o zakupu kojim je tuženik trgovačkom društvu Dominik Voće d.o.o. dao nekretnine odnosno nasade voća koji su predmet Ugovora o dodjeli sredstava IPARD programa. Međutim, u odnosu na tu utvrđenu nepravilnost tužitelj se poziva na odredbe čl. 29. st. 1. točka c. Pravilnika o provedbi mjere 101 (NN 36/14).

64. Sporno je među strankama može li tužitelj kao nepravilnost utvrđivati nešto što nije propisano Pravilnikom po kojem je proveden javni natječaj za podnošenje prijava za dodjelu sredstava unutar IPARD programa.

65. Uvidom u Ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa (list 38 spisa) razvidno je da je javni natječaj za podnošenje prijava za dodjelu sredstava unutar IPARD programa za mjeru 101/mjeru 103 objavljen i proveden sukladno Pravilniku o provedbi mjere 101 i 103 unutar IPARD programa objavljenog u Narodnim novinama broj 10/11 i 116/11 te da je sukladno navedenim odredbama tuženik predao potpunu prijavu za dodjelu sredstava IPARD programa.

66. Tužitelj je s tuženikom sklopio Ugovor dana 30. srpnja 2012., a obzirom da je isti sklopljen 2012. godine, nikako nije mogao biti temeljen na Pravilniku iz 2014. godine, dakle Ugovor je mogao biti temeljen samo na Pravilniku o provedbi mjere 101 i 103 unutar IPARD programa (NN 10/11 i 116/11) pa je nejasno zašto tužitelj tuženiku nameće kršenje odredaba Pravilnika koji u trenutku sklapanja Ugovora nije ni bio donesen niti je u skladu s tim Pravilnikom sklopljen Ugovor među strankama.

67. Naime, odredbom čl. 45. stavak 8, točke d. Pravilnika o provedbi mjere 101 i 103 unutar IPARD programa (NN 10/11 i 116/11) propisuje zabranu promjene vlasništva predmeta ulaganja ili premještanja sufinancirane proizvodne aktivnosti od dana sklapanja IPARD ugovora i tijekom sljedećih pet godina od datuma konačne isplate potpore navedene u Potvrdi o završnom ulaganju.

68. Iz naprijed citirane odredbe jasno proizlazi da predmetni Pravilnik ne zabranjuje davanje voćnjaka u zakup jer je u istim jasno naznačeno da je zabranjena promjena vlasništva ili premještanja sufinancirane proizvodene aktivnosti do koje davanjem u zakup društvu DOMINIK-VOĆE d.o.o. nije došlo niti to tužitelj tvrdi u svojim podnescima ili izvještajima.

69. Naime, sam tužitelj u Izvještaju o utvrđenoj nepravilnosti od 23. studenog 2017. (list 54 – 55 spisa) navodi da je prilikom pripremne kontrole u uredu, kao i u kontroli na terenu, utvrđeno kako je korisnik predmet ulaganja dao u zakup. Budući da je korisnik potpisao IPARD ugovor sukladno Pravilniku o provedbi mjere 101 i 103 objavljenog u Narodnim novinama broj 10/11 i 116/11, u kojem ne postoje odredbe gdje se korisniku zabranjuje predmet ulaganja dati u zakup ili najam, dok u Pravilniku o provedbi mjere 101 objavljenom u NN 54/12 i 36/14, koji je trenutno na snazi, u čl. 29. t. c. korisniku se zabranjuje predmet ulaganja dati u zakup ili najam, a kako u

prijelaznim i završnim odredbama Pravilnika (NN 54/12), kao i svih naknadno objavljenih pravilnika pa tako i važećeg pravilnika (NN 36/14) nije jasno definirano koliko su njihove odredbe primjenjive na korisnike koji su ranije ugovoreni sukladno pravilniku objavljenom u Narodnim novinama 10/11 i 116/11, da u prijavi za nepravilnost nije navedeno da je korisnik djelovao protivno odredbama tih pravilnika.

70. Ugovorom od dodjeli sredstava iz IPARD programa sklopljenim između tužitelja i tuženika nije zabranjeno davati u zakup predmet ulaganja, a u čl. 8. stavku 1. točki 2. Ugovora zabranjena je isključivo promjena vlasništva nad predmetnim ulaganjem i to najmanje pet godina od datuma konačne isplate APPRR-a, odnosno predmetnim ugovorom tuženik se obvezao da neće promijeniti vlasništvo predmeta ulaganja na temelju kojeg je ostvario pravo na sredstva iz IPARD programa.

71. Dakle, u konkretnom slučaju tuženik je postupio sukladno ugovornoj odredbi članka 8. stavka 1. točke 2. jer sklapanjem ugovora o najmu nije došlo do promjene vlasništva, a ukoliko bi se prihvatio stav tužitelja da bi se radi svrhovitosti trebao primijenjivati Pravilnik koji nije ni bio donesen u vrijeme sklapanja Ugovora, takav stav bi izazvao pravnu nesigurnost jer se tuženiku nameću obveze koje nije preuzeo i oduzimaju sredstva temeljem odredbi koje nije prekršio.

72. Uzevši u obzir naprijed navedeno, sud je utvrdio da je tuženik prekršio odredbu članka 29. st. 1. točke e. Pravilnika jer prilikom provjere obveze vidljivog označavanja da je ulaganje financirano iz sredstava IPARD programa jer je utvrđeno da tuženik nije zadržao informativnu ploču na kojoj je označeno da je ulaganje sufinancirano iz proračuna Europske unije, iako iz dokaza provedenih u tijeku postupka proizlazi da je takva ploča postojala prilikom ex post kontrole u 2014. godini pa je u tom smislu i prihvaćen kao logičan i životan iskaz zakonskog zastupnika tuženika Marina Kraljeva da je ploča uklonjena radi toga što je bila oštećena i da je zamijenjena novom.

73. Nadalje, u postupku je utvrđeno da je tuženik postupio protivno odredbi čl. 14. st. 2. točke b. Pravilnika NN 36/14, a koja odredba je identična odredbi čl. 12. stavka 1. točke b. Pravilnika NN 10/11 i 116/11, koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora, odnosno tijekom ex post kontrole utvrđeno je da tuženik nema vlastitu proizvodnju poljoprivrednih proizvoda koju je opisao u poslovnom planu, odnosno da nije dokazao postojanje vlastite proizvodnje voća sukladno proizvodnji za koju je provedeno ulaganje, odnosno proizvodnju upisanu u Upisnik poljoprivrednih gospodarstava, a što tuženik niti ne poriče, dok u ovom postupku nisu utvrđene ostale nepravilnosti koje se tuženiku stavljaju na teret i zbog kojih je tužitelj donio Odluku o povratu sredstava od 6. prosinca 2017. godine.

74. Nadalje, iz odluke o povratu sredstava i obrazloženja iste (list 5 - 8 spisa) proizlazi da se zbog utvrđenih nepravilnosti, a sukladno odredbi čl. 43. st. 2. točke b. Pravilnika koji propisuje da će u slučaju kada je nepravilnost utvrđena nakon konačne isplate APPRR-a izdati Odluku o povratu sredstava kojom će ukoliko utvrđena nepravilnost prelazi 50% ukupne vrijednosti projekta zahtijevati od Korisnika povrat ukupno isplaćenih sredstava potpore.

75. Već u prigovoru tuženik navodi da iz cjelokupne dokumentacije tužitelja ne proizlazi činjenica da bi navedene utvrđene nepravilnosti prelazile 50% ukupne vrijednosti projekta i u tome ustraje tijekom cijelog postupka, stoga je na tužitelju bio teret dokaz da utvrđene nepravilnosti prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja.

76. Tužitelj tvrdi ne samo da utvrđene nepravilnosti prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja, već se iste odnose na cjelokupno odobreno i isplaćeno ulaganje, ali u tijeku postupka nije dokazao na koji način je utvrđeno da bi

utvrđene nepravilnosti prelazile 50% ukupne vrijednosti projekta niti je na navedene okolnosti predložio provođenje bilo kakvih dokaza.

77. Činjenica je da je tužitelj u podnesku od 29. listopada 2020. naveo da je uloga Agencije za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju kao provedbeno tijelo jedina ovlaštena odnosno akreditirana od strane Komisije Europske unije za provođenje i kontrolu IPARD programa u svim fazama projekta te da je istoj dodijeljena djelatnost operativne provedbe, između ostalog i IPARD programa i ostalih prepristupnih programa, što u konačnici nije niti sporno.

78. Međutim, sporno je na koji način i kojom metodologijom se tužitelj vodio kada je utvrdio da bi eventualne nepravilnosti, sve kada bi i postojale, a sud je utvrdio da nisu postojale sve nepravilnosti na koje se poziva tužitelj, prelazile 50% vrijednosti cjelokupnog ulaganja.

79. Naime, uvidom u Ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa, sud je utvrdio da su člankom 8. Ugovora stavkom 1. navedene obveze Korisnika, ovdje tuženika, te da su taksativno navedene od točke 1. do točke 16. navedenog stavka.

80. Kada se analiziraju navedene obveze tuženika, razvidno je da tužitelj smatra da je tuženik prekršio obvezu iz točke 2., 6. i 12. navedenog članka Ugovora, dok se u odnosu na ostale nepravilnosti poziva izravno na čl. 14. st. 2. točke b. Pravilnika.

81. Obzirom da je sud u tijeku postupka utvrdio postupanje tuženika protivno odredbi čl. 29. st. 1. točke e. Pravilnika odnosno postupanje protivno odredbi čl. 8. stavka 1. točke 6. Ugovora te postupanje protivno odredbi članka 14. stavka 2. točke b. Pravilnika, sud zaključuje da navedene nepravilnosti ni u kojem slučaju ne prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog iznosa.

82. Činjenica kako tužitelj smatra da je njemu dodijeljena djelatnost operativne provedbe između ostalog i IPARD programa, ni u kojem slučaju ne znači da se njegova procjena da nepravilnosti koje se tuženiku stavljaju na teret predstavljaju preko 50% ne može preispitivati u sudskom postupku.

83. Dakle, sve da je tužitelj u ovom postupku dokazao da su postojale sve nepravilnosti koje se tuženik stavljaju na teret, a to nije dokazao jer je sud kako je naprijed navedeno utvrdio samo određene nepravilnosti, a ne sve nepravilnosti koje se tuženiku stavljaju na teret, tužitelj u ovom postupku nije dokazao da bi iste iznosile preko 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja pa da bi stoga imao pravo na donošenje Odluke sukladno odredbi članka 43. stavka 2. točke b. Pravilnika niti je na te okolnosti predložio adekvatne dokazne prijedloge.

84. Dakle, tužitelj je u ovoj pravnoj stvari bio dužan dokazati da su kod tuženika provođenjem ex post kontrole 2017. godine utvrđene nepravilnosti koje prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja.

85. Prema zaključku ovog suda tužitelj u ovom postupku nije sukladno odredbi 221.a ZPP-a dokazao da su kod tuženika provođenjem ex post kontrole 2017. godine utvrđene nepravilnosti koje prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja sukladno odredbi čl. 43. stavka 2. točke b. Pravilnika, stoga ne postoji niti tuženikova obveza na isplatu utuženog iznosa od 3.103.751,66 kn pa je ovaj sud na temelju naprijed citiranih odredbi i sukladno čl. 451. st. 3. ZPP-a presudio kao u t. I izreke ove presude.

86. Obzirom da je tužitelj u podnesku od 30. siječnja 2019. specificirao tužbeni zahtjev te je isti umanjio za prije traženi predvidivi trošak ovrhe u iznosu od 5.344,14 kn sa pripadajućim zateznim kamatama, a svako umanjenje tužbenog zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe, čemu se tuženik nije protivio, stoga je sud sukladno odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a odlučio kao u rješenju.

87. Odluka o troškovima postupka iz t. II i III izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a te Zakonu o sudskim pristojbama.

88. Tuženiku je tako kao potreban priznat trošak sastava prigovora (Tbr. 8.1 Tarife) u iznosu od 31.040,00 kn, trošak podneska od 30. rujna 2019. u iznosu od 31.037,50 kn (Tbr. 8.1. Tarife), trošak podneska od 16. veljače 2021. u iznosu od 7.759,30 kn (Tbr. 8.3. Tarife), trošak pristupa na ročišta dana 30. rujna 2019. i 17. studenog 2020., svaki u iznosu od po 7.759,30 kn (Tbr. 9.5. Tarife), trošak pristupa na ročišta dana 19. studenog 2019., 21. veljače 2020., 13. srpnja 2020. i 17. ožujka 2021., svako u iznosu od po 31.037,50 kn (Tbr. 9.1. Tarife), što ukupno iznosi 209.505,40 kn, odnosno sa porezom na dodanu vrijednost od 25% ukupno 261.881,75 kn. Tuženiku je priznat i trošak sudske pristojbe na prigovor u iznosu od 5.000,00 kn, dakle ukupno priznati trošak tuženika iznosi 266.881,75 kn, stoga je odlučeno kao u točki II izreke.

89. Tuženik nema pravo na trošak sastava podneska od 21. veljače 2020. u iznosu od 31.037,50 kn budući je predmetni podnesak tuženik predao na ročištu održanom 21. veljače 2020., a za navedeno mu je ročište priznat puni iznos naknade. Tuženiku nije priznat niti dio zatraženog troška za podnesak od 16. veljače 2021. u iznosu od 23.278,20 kn, budući da za navedeni podnesak tuženik ima pravo na naknadu po TBr. 8.3. Tarife, dakle ukupno 54.315,70 kn, a što uvećano za PDV po stopi od 25% ukupno iznosi 67.894,66 kn, stoga je odlučeno kao u točki III izreke ove presude.

U Zagrebu 29. travnja 2021.

Dokument je elektronički potpisan:
MARIJA KRAJNOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
29-04-2021
13:06:52

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D4852337333838313838373732
L=ZAGREB
S=MARIJA KRAJNOVIĆ
G=MARIJA
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ

SUDAC
Marija Krajnović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 8 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

Tužitelju po ŽDO

Tuženiku po pun uz rješenje o pristojbi na prigovor od 5.000,00 kn

NKA:

kal. 30 dana

Broj zapisa: eb2fa-5ff11

Kontrolni broj: 0ff8a-d6e5d-7584a

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 78 PŽ-3491/2021-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Dubravke Matas, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, OIB 99122235709, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika PROZORJE – VOĆE d.o.o. Zagreb, Novačka 158, OIB 91204164253, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Prka, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Gajski, Grlić, Prka i Partneri iz Zagreba, Dalmatinska 10, radi isplate iznosa od 3.103.751,66 kn, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/18 od 29. travnja 2021., 18. kolovoza 2022.

presudio je

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/18 od 29. travnja 2021. u dijelu pobijane točke I. i u točki II. njene izreke i sudi:

1. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, poslovni broj Ovr-1265/2018 od 9. travnja 2018., a kojim se nalaže tuženiku Prozorje – voće d.o.o. Zagreb, Novačka 158, u roku od osam dana tužitelju Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju, namiriti tražbinu iznosu od 3.103.751,66 kn (trimilijunastotritisuće-sedamstopeidesetjedna kuna i šezdesetšest lipa) / 411.938,64 EUR (četiristo-jedanaesttisućadevetstotridesetosam eura i šezdesetčetiri centa) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 3. veljače 2018. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te da ovrhovoditelju naknadi nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 37.327,76 kn (tridesetsedamtisućatristodvadesetsedam kuna i sedamdesetšest lipa) / 4.954,25 EUR (četirtisućadevetstopeidesetčetiri eura i dvadesetpet centi) sa zateznim kamata tekućim od 9. travnja 2018. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženiku u roku osam dana platiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 256.080,00 kn (dvjestopedesetšesttisućaoamdeset kuna) / 33.987,66 EUR (tridesettritisuće devetstoamdesetsedam eura i šezdesetšest centa).

3. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev da mu tuženik plati daljnji trošak parničnog postupka u iznosu od 93.120,00 kn (devedesettritisuće stotvadeset kuna / 12.359,15 EUR (dvanaesttisućatristopedesetdevet eura i petnaest centa).

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/2018 od 29. travnja 2021. u dijelu pobijane točke I. njene izreke kojom je ukinut platni nalog i odbijen tužbeni zahtjev za isplatu kamate preko stope propisane za ostale odnose.

III. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/2018 od 29. travnja 2021. u pobijanoj točki III. njene izreke.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-4284/2018 od 29. travnja 2021. ukinut je platni nalog i odbijen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 3.103.751,66 kn s kamatama (točka I. izreke presude), naloženo je tužitelju platiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 266.881,75 kn (točka II. izreke presude), odbijen je tuženik s ostatkom zahtjeva za naknadu parničnih troškova (točka III. izreke), dok je rješenjem utvrđeno povlačenje dijela tužbe u odnosu na predvidive troškove ovrhe (izreka rješenja). U bitnome, prvostupanjski sud navodi kako tužitelj nije dokazao postojanje svih nepravilnosti koje se tuženiku stavljaju na teret i zbog kojih je tužitelj donio Odluku o povratu sredstava od 6. prosinca 2017., niti je dokazao na koji način je utvrdio da bi utvrđene nepravilnosti prelazile 50% ukupne vrijednosti projekta, niti je na navedene okolnosti predložio izvođenje bilo kojih dokaza. Prema mišljenju prvostupanjskog suda, da tužitelj nije dokazao da utvrđene nepravilnosti prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenog ulaganja sukladno odredbi čl. 43. stavka 2. točke b. Pravilnika o provedbi mjere 101 unutar IPARD programa („Narodne novine“ broj 36/14; Pravilnik), njegov je zahtjev odbijen kao neosnovan.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnijela tužiteljica, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o trošku. Smatra kako je sud nesporno utvrdio da je tuženik prekršio odredbu čl. 29. st. 2. t. 3. Pravilnika, zatim da je postupio protivno čl. 14. st. 2. t. b. Pravilnika iz 2014. godine koja je identična odredbi čl. 12. st. 1. t. b. Pravilnika iz 2011. godine, pa je stoga kontradiktorno utvrđenje suda kako navedene nepravilnosti ni u kojem slučaju ne prelaze 50% ukupne vrijednosti ugovorenoga iznosa. Smatra nespornom kompetenciju, stručnost i nadležnost Agencije za provedbu kontrole i nadzor, što sud ignorira, a nije vrednovao niti priložene materijalne dokaze o sukobu interesa i povredi izvještavanja, te nabraja dokaze u koje sud nije izvršio uvid. Navodi da do sklapanja ugovora između tužitelja i tuženika ne bi niti došlo da tuženik nije prilikom

podnošenja zahtjeva dokazao kako ispunjava uvjete iz čl. 14. st. 2. t. b. Pravilnika, pa samo ponašanje tuženika kojim krši te uvjete predstavlja razlog za povrat sredstava. Nadalje, ukazuje i da je sud, raspravnim rješenjem od 19. studenoga 2019. odlučio da će tijekom postupka odlučiti o potrebi provođenja vještačenja, što nije učinio. Stoga smatra kako je sud počinio bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo. U pravovremeno podnesenoj dopuni žalbe tužiteljica dopunjuje svoje navode. Predlaže preinačiti pobijanu odluku, odnosno istu ukinuti i vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Iz sadržaja žalbe jasno proizlazi da je podnesena protiv točaka I. i II. izreke presude, odnosno na dio u kojemu tužitelj nije uspio u sporu.

4. U odgovoru na žalbu tuženik osporava navode tužitelja te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

5. Protiv točke III. izreke presude žalbu je podnio tuženik, u bitnom navodeći kako ima pravo na naknadu zatraženog troška podnesaka od 21. veljače 2020. i 16. veljače 2021. te predlaže preinačiti odluku o trošku.

6. Odgovor na tužnikovu žalbu nije podnesen.

7. Tužiteljeva je žalba osnovana, a tužnikova žalba nije osnovana.

8. Pobijana presuda ispitana je temeljem odredbi 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. Tužitelj neosnovano tvrdi da mu je onemogućeno raspravljanje pred sudom, zbog toga što prvostupanjski sud nije odlučio o zahtjevu za provođenje vještačenja. Odbijanje suda ili njegovo propuštanje da izvede određeni dokaz samo po sebi ne predstavlja onemogućavanje stranke u raspravljanju pred sudom iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a. Naime, prema toj odredbi, stranka se može onemogućiti da raspravlja pred sudom samo nezakonitim postupanjem suda, a ovlaštenje suda o izvođenju dokaznih prijedloga u skladu je s njegovim zakonskim ovlaštenjem i proizlazi iz čl. 220. st. 2. ZPP-a. Stoga takvo postupanje suda treba promatrati u svakom konkretnom slučaju, kroz prizmu pitanja da li je na taj način nekoj od stranaka uskraćeno zakonska mogućnost dokazivanja svojih tvrdnji.

10. U ovom konkretnom predmetu, na ročištu za glavnu raspravu održanom 17. ožujka 2021., tužitelj je predložio zaključiti glavnu raspravu i donijeti presudu, a to isto predložio je i tuženik. Takav prijedlog stranaka, sam po sebi, znači i to da su stranke odustale od svih ranije predloženih, a neizvedenih dokaznih prijedloga, pa nije bilo niti potrebe za odlučivanje o istima. Zbog navedenoga razloga, u ovom slučaju činjenica da sud nije odlučio o predloženom dokazu provođenjem vještačenja

ne predstavlja bitnu povredu postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a, na koju se sadržajno poziva tužitelj.

11. Primjenom pravila o teretu dokazivanja, svaka je strana dužna predložiti dokaze kojima dokazuje svoje tvrdnje ili pobija tvrdnje protivne strane. S obzirom na to da su obje strane predložile zaključenje glavne rasprave i donošenje odluke, prvostupanjski je sud, primjenom tog pravila, imao pravo zasnovati svoju odluku na temelju isprava u spisu i do tada izvedenih dokaza.

12. Između stranaka nije sporno sklapanje Ugovora o dodjeli sredstava iz IPARD programa broj 1010112008, nije sporan njegov sadržaj niti je sporno da je konačna uplata po tom Ugovoru izvršena tuženiku 23. studenog 2012.

13. Odluku o povratu sredstava od 6. prosinca 2017. tužitelj zasniva na slijedećim nepravilnostima za koje smatra kako su bile protivne odredbama Pravilnika o provedbi Mjere 101 „Ulaganja u poljoprivredna gospodarstva u svrhu restrukturiranja i dostizanja standarda Zajednice“ unutar IPARD programa („Narodne novine“ broj 36/14):

- da je tijekom kontrole 16. studenog 2017. utvrđeno da tuženik nije zadržao informativnu ploču na kojoj je označeno da je ulaganje financirano sredstvima iz proračuna EU,

- da je propustio obavijestiti Agenciju o mogućem sukobu interesa do kojega je došlo 2014. godine, jer je izabrani ponuditelj, društvo Impulscommerce d.o.o. ujedno jedini osnivač i član društva tuženika, a s tuženikom je bio u poslovnom odnosu,

- da tuženik nije imao upisanu vlastitu proizvodnju na kraju ulaganja,

- da inspekcijski nadzor nad korisnikom o tome da li je sufinancirano ulaganje u skladu sa zaštitom na radu, nije bilo moguće provesti nad tuženikom, jer on više nije bio poslodavac zbog davanja nasada u zakup.

14. Tijekom postupka tužitelj je dodatno isticao kako je davanje nasada u zakup izričito zabranjeno odredbama Pravilnika iz 2014. godine, te da je te odredbe tuženik prekršio, što predstavlja daljnji razlog zbog kojega je nastala obveza povrata sredstava, kao i da tako utvrđene nepravilnosti prelaze 50% ukupne vrijednosti projekta, zbog čega je i donesena odluka o povratu isplaćene potpore.

15. Nakon provedenog postupka prvostupanjski je sud utvrdio da tuženik prilikom provođenja kontrole doista nije imao postavljenu informativnu ploču (pri čemu sud navodi kako je to bilo zbog toga što je oštećena ploča maknuta, a nakon provedene kontrole je postavljena nova), te da tuženik u trenutku kontrole 2017. godine nije imao upisanu vlastitu proizvodnju (jer je nasad krušaka dao u zakup po ugovoru od 28. siječnja 2016.).

16. U odnosu na mogući sukob interesa koji tuženik nije prijavio, sud je utvrdio kako je do istoga, prema navodima tužitelja, došlo 2014. godine, dok je društvo Impulscommerce d.o.o. postalo jedini član društva i osnivač tuženika tek 2015. godine, nakon provedenog postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom. Zbog toga prvostupanjski sud smatra kako tuženik 2014. godine nije bio u mogućem sukobu interesa u odnosu na poslovanje s društvom Impulscommerce d.o.o., pa stoga o tome nije niti trebao obavještavati tužitelja.

17. Što se tiče primjene Pravilnika u odnosu na zakup, prvostupanjski sud ističe da nije sporno da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o dodjeli sredstava iz IPARD programa broj 1010112008, te da je isti sklopljen sukladno Odluci o dodjeli sredstava iz IPARD programa od 5. srpnja 2012., sve sukladno Pravilniku o provedbi mjera 101 i 103 unutar IPARD programa objavljenog u „Narodnim novinama“ broj 10/11 i 116/11. Zbog toga, prvostupanjski sud smatra da tužitelj nije tuženiku mogao stavljati na teret kršenje odredaba Pravilnika iz 2014. godine, koji u trenutku sklapanja Ugovora nije ni bio donesen, niti je u skladu s tim Pravilnikom sklopljen Ugovor među strankama. Prema mišljenju prvostupanjskog suda, ovo se posebno odnosi na pitanje zabrane davanja u zakup, jer je odredbama Pravilnika iz 2011. godine bilo izrijekom zabranjena samo promjena vlasništva predmeta ulaganja, ali ne i davanje istoga u zakup.

18. Ovakav pravni pristup prvostupanjskog suda o primjeni Pravilnika o provedbi mjera 101 i 103 iz 2011. godine prihvaća i ovaj sud, iz slijedećih razloga: na dan sklapanja Ugovora o dodjeli sredstava (5. srpnja 2012.) već je bio na snazi novi Pravilnik o provedbi mjere 101 objavljen u „Narodnim novinama“ broj 54/12, koji je stupio na snagu 14. svibnja 2012. No, u čl. 2. Ugovora o dodjeli sredstava jasno proizlazi kako se isti sklapa u skladu s natječajem objavljenom sukladno Pravilniku o provedbi mjere 101. i 103. iz 2011. godine, te da se na odnos između stranaka primjenjuje upravo taj Pravilnik. Naime, prema čl. 55. st. 2. Pravilnika iz 2012., prijave podnositelja čiju je obradu Agencija započela po odredbama Pravilnika o provedbi Mjere 101 i mjere 103 unutar IPARD programa („Narodne novine“ broj 10/11 i 116/11) obrađivat će po odredbama tog Pravilnika do dobivanja odluke Europske komisije o odobrenju nove verzije procedura.

19. Primjena Pravilnika iz 2011. godine, kao propisa koji regulira nastanak i posljedice određenog pravnog odnosa, sukladna je i odredbi čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10, 85/10 i 5/14), prema kojemu zakoni i drugi propisi državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje.

20. Dakle, u ovom se slučaju ne mogu primjenjivati odredbe Pravilnika o provedbi mjere 101. objavljenog 2014., pa tako niti odredba njegovog čl. 42., o povratu sredstava ako utvrđene povrede prelaze 50% ulaganja, već se moraju primijeniti odgovarajuće odredbe Pravilnika iz 2011., sukladno kojemu je objavljen natječaj, sklopljen Ugovor između stranaka i koji se primjenjuje na njihov međusobni odnos.

21. Međutim, upravo primjenom Pravilnika iz 2011. godine te Ugovora o dodjeli sredstava iz 2012. godine trebalo je prihvatiti tužbeni zahtjev i naložiti tuženiku povrat sredstava, pa činjenica da se tužitelj prilikom podnošenja zahtjeva za povrat sredstava pozvao na pogrešan propis ne utječe na njegovo pravo.

22. Naime, prema odredbi čl. 53. st. 2. mjerodavnog Pravilnika iz 2011. godine, ako se utvrdi da je korisnik postupao protivno odredbama tog Pravilnika, IPARD Ugovora, pravilima korištenja sredstava iz IPARD programa, odnosno u

slučaju utvrđene nepravilnosti, Agencija za plaćanja će od korisnika zatražiti povrat sredstava na temelju Odluke o povratu sredstava.

23. Odredbe Pravilnika o provedbi mjere 101. i 103. iz 2011. godine za korisnike daleko su strože od odredbi Pravilnika o provedbi mjere 101. iz 2014. godine. Naime, odredbe Pravilnika o provedbi mjere 101. i 103. iz 2011. godine predviđaju obvezu vraćanja sredstava u slučaju svakog postupanja korisnika protivno odredbama Pravilnika, IPARD Ugovora, pravilnima korištenja sredstava ili utvrđene nepravilnosti, bez obzira prelazi li takva nepravilnost 50% ukupne vrijednosti projekta.

24. Prema mišljenju ovoga suda, takva odredba nije pretjerano stroga niti nameće korisniku nesrazmjerne obveze. Naime, korisnik sredstava dobio je bespovratna namjenska sredstva koja mora uložiti u svoju proizvodnju (u ovom slučaju, novo podizanje postojećih nasada, čl. 3. Ugovora), i čije korištenje mora opravdati te se pridržavati prihvaćenih uvjeta. Stoga propisivanje obveza koje korisnik mora ispuniti kako bi se osigurala kontrola namjenskog korištenja sredstava u ovom slučaju nema za posljedicu očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu korisnika. Pri tome ovaj sud ukazuje i na to da su te obveze korisniku bile poznate već u trenutku objave natječaja, kao i prilikom sklapanja ugovora.

25. U ovom konkretnom slučaju, iz činjenica koje je utvrdio prvostupanjski sud i isprava koje se nalaze u spisu proizlazi da je tuženik povrijedio dvije ugovorne odredbe – prilikom provođenja kontrole nije bila postavljena odgovarajuća informativna ploča (čl. 8. st. 1. t. 6. Ugovora te Prilog XII Pravilnika), a tuženik je propustio obavijestiti Agenciju o mogućem sukobu interesa jer je izabrani ponuditelj, društvo Impulscommerce d.o.o. ujedno jedini osnivač i član društva tuženika, a s tuženikom je bio u poslovnom odnosu (čl. 8. st. 1. t. 12. Ugovora)

26. U odnosu na pitanje postavljanja informativne ploče, prvostupanjski je sud utvrdio da je tuženik kupio informativnu ploču (jer to proizlazi iz iskaza svjedoka Maria Bencarića i Darka Grgurača, kao i iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Marina Kraljeva) te je ista bila postavljena uz prilazne pravce na mjestu gdje se projekt odvija, a što potvrđuju i fotografije priložene uz izvještaj o kontroli na terenu iz 2014. godine. Nadalje, nesporna je činjenica da tužitelj prilikom vršenja ex post kontrole u studenom 2017. godine nije zatekao informativnu ploču. Međutim, iz navoda tuženika, kojemu je sud povjerovao, proizlazi da je u vrijeme vršenja ex post kontrole ploča bila privremeno uklonjena u svrhu vršenja popravka iste, a sve iz razloga vremenskih nepogoda, ali i zbog proteka vremena otkada je ista postavljena, a obzirom da se radi o nasadima krušaka.

27. Stoga, i prema mišljenju ovog suda, činjenica da u trenutku provođenja posljednje kontrole ploča nije bila postavljena u skladu s Ugovorom i Pravilnikom, u ovom konkretnom slučaju zbog svih utvrđenih okolnosti slučaja, ne daje pravo tužitelju da samo zbog toga raskine ugovor.

28. Nadalje, postojanje vlastite proizvodnje kao jedan od ugovorenih uvjeta odnosi se na postojanje vlastite proizvodnje do kraja ulaganja. Prema odredbama Pravilnika iz 2011. godine, pojam „kraj ulaganja“ odnosi se na dan podnošenja Zahtjeva za isplatu iz čl. 47. st. 3. tog Pravilnika. S obzirom na to da je konačna isplata po zahtjevu za isplatu izvršena 23. studenog 2011., kada je tuženik nesporno imao upisanu vlastitu proizvodnju, činjenica da tuženik prilikom posljednje kontrole 2017. godine više nije imao upisanu vlastitu proizvodnju ne predstavlja kršenje Ugovora niti odredbi Pravilnika. Slijedom navedenoga, to nije mogao biti razlog za raskid ugovora i zahtjev za povrat sredstava, kako to pogrešno smatra tužitelj.

29. Međutim, prvostupanjski je sud pogrešno ocijenio povredu odredbe čl. 8. st. 1. t. 12. Ugovora, odnosno postojanja obveze tuženika da, u pisanom obliku, obavijesti tužitelja o mogućem sukobu interesa između tuženika i uspješnog ponuditelja.

30. Prema čl. 12. st. 1. Konvencije UN protiv korupcije (Zakon o potvrđivanju Konvencije UN protiv korupcije, „Narodne novine“ Međunarodni ugovori br. 2/05) svaka je država stranka dužna, u skladu s temeljnim načelima svoga domaćeg prava, poduzeti mjere u cilju sprječavanja korupcije u vezi s privatnim sektorom, ojačati računovodstvene i revizijske standarde u privatnom sektoru te, kad je to primjereno, uvesti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće građanskopravne, upravnopravne i kaznenopravne sankcije za slučajeve nepoštivanja takvih mjera.

31. Polazeći od takve definicije sukoba interesa, ovom konkretnom slučaju nije sporno da je upravo društvo Impulscommerce d.o.o. bilo uspješni ponuditelj za nabavu deklariranog sadnog materijala (sadnice krušaka), za koji je tuženik dobio sredstva (isprava na str. 44. spisa, Odabrane ponude). O svakom mogućem sukobu interesa između tuženika i uspješnog ponuditelja do kojega bi došlo u periodu od 5 godina od dana konačne isplate tuženik je bio dužan pisanim putem obavijestiti tužitelja (čl. 8. st. 1. t. 12. Ugovora i čl. 45. st. 8. i Pravilnika). Postupanje tuženika protivno odredbama Ugovora, ako su sredstva plaćena korisniku, povlači za sobom obvezu tužitelja da traži povrat sredstava (čl. 13. Ugovora i 53. st. 2. Pravilnika).

32. Zakonske definicije pojma „sukob interesa“ prvenstveno se odnose na situacije u kojima se, s jedne strane, nalazi dužnosnik ili pravna osoba javnog prava, a s druge privatni interes (Zakon o sprječavanju sukoba interesa, Zakon o javnoj nabavi, Zakon o obvezama i pravima državnih dužnosnika i dr.), te takav sukob definiraju kao situaciju u kojoj su privatni interesi dužnosnika u sukobu s javnim interesom.

33. No, kako brojni drugi zakoni i propisi, sadržajno neposredno nevezani za obnašanja javnih funkcija, sadrže i odredbe o sprječavanju sukoba interesa bez posebnog definiranja što taj sukob obuhvaća, prema mišljenju ovog suda gore navedena definicija pojma „sukob interesa“ na odgovarajući se način primjenjuje i u drugim situacijama koje se odnose na mogućnost postojanja sukoba interesa.

34. Upravo iz navedenog razloga, odredbom čl. 42. st. 13. Pravilnika propisano je da, ako se tijekom provjere ponuda, utvrdi da su informacije dostavljene

od strane podnositelja i/ili ponuditelja lažne ili pogrešne, da su cijene u dostavljenim ponudama namjerno uvećane, da postoji sukob interesa između podnositelja i ponuditelja, te sukob interesa između ponuditelja ili postupak prikupljanja ponuda nije proveden sukladno postupku propisanom u Pozivu na natječaj, IPARD Agencija izdaje Odluku o odbijanju prijave.

35. Nadalje, odredbom čl. 45. st. 8.1 Pravilnika propisana je i obveza korisnika o izvještavanju IPARD Agencije u pisanom obliku o bilo kojoj situaciji mogućeg sukoba interesa između korisnika s jedne strane i uspješnog ponuditelja s druge strane u periodu od pet (5) godina od datuma krajnje isplate sredstava IPARD programa, što je ugrađeno i u odredbu članka 8. st. 12. Ugovora.

36. U ovom konkretnom slučaju utvrđeno je da tuženik nije obavijestio tužitelja o mogućem sukobu interesa između njega i uspješnog ponuditelja (društva Impulscommerce d.o.o.), odnosno da u pisanom obliku nije obavijestio Agenciju o postojanju poslovnih odnosa, pozajmica, davanja rabata kao niti o tome da je uspješni ponuditelj postao jedini član društva.

37. Prvostupanjski sud, u obrazloženju presude, samo djelomično odgovara na sve navode tužitelja koji se odnose na moguće sukobe interesa, pri čemu potpuno zanemaruje činjenicu da o mogućem sukobu interesa tuženik nije obavijestio Agenciju pisanim putem, kako je to bilo ugovoreno i kako je propisano Pravilnikom.

38. Naime, u obrazloženju presude prvostupanjski sud navodi da je trgovačko društvo Impulscommerce d.o.o. upisan kao osnivač/član društva tuženika u sudskom registru tek 30. rujna 2015. pa je sasvim logično da tuženik nije prijavio sukob interesa u 2014. godini. Nadalje, prilikom odbijanja zahtjeva prvostupanjski se sud poziva i na dopis od 20. listopada 2014., potpisan od strane Osobe za nepravilnosti, a prema kojemu, sukladno odluci sastanka, cit., „užeg kolegija kompetentnog za odlučivanje o prijavi“, nisu utvrđeni elementi koji bi upućivali na bilo kakvu nepravilnost ili pokušaj prijevare, odnosno kako niti jedna prijavljena sumnja u nepravilnost nije potvrđena.

39. U odnosu na taj dopis ovaj sud ističe kako iz istoga nije vidljivo tko je ispitivao prijavu nedostataka, koju prijavu, koje nedostatke i temeljem čega bi taj „uži kolegij“ došao do navedenih zaključaka.

40. Suprotno tome, iz isprava u spisu koje je tužitelj dostavio nakon primitka detaljnog odgovora na tužbu proizlazi da su tuženik i društvo Impulscommerce d.o.o., kao uspješni ponuditelj, bili u poslovnoj vezi i mogućem sukobu interesa još od 2012. godine.

41. Naime, prema tim ispravama, tuženik je društvu Impulscommerce d.o.o. 30. lipnja 2012. prodao ukupno 124.670 sadnica krušaka po cijeni od 50,93 kn po sadnici, da bi 31. srpnja 2012. od društva Impulscommerce d.o.o. kao dobavljača kupio 106.250 sadnica krušaka, po cijeni od 53,06 kn po sadnici (plus 20.000 sadnica koje je kupio 30. lipnja 2012., također po višoj cijeni, ali izvan IPARD programa).

42. Pri tome je tuženik, kao prodavatelj, nakon konačne isplate odobrio rabat društvu Impulscommerce d.o.o. u iznosu od 1.901.092,80 kn (31. prosinca 2012.). Dakle, tuženik je od ponuditelja iste sadnice koje mu je neposredno prije prodao, da bi ponuditelju, nakon sklapanja Ugovora s tužiteljem i konačne isplate sredstava, odobrio rabat na ugovorenu cijenu. Na taj način tuženik je u konačnici društvu Impulscommerce d.o.o. za sadnice platio ukupno 2.251.741,00 kn više nego što je od tog društva, za te iste sadnice, primio.

43. Što se tiče poslovanja tuženika i društva Impulscommerce d.o.o. prije i nakon sklapanja Ugovora, iz isprava koje je tužitelj dostavio u spis jasno proizlazi postojanje dugotrajne financijske povezanosti, o kojoj tuženik nije obavijestio tužitelja pisanim putem, sukladno Ugovoru i Pravilniku.

44. Ovo je posebno vidljivo iz postupka predstečajne nagodbe u postupku otvorenom 25. studenog 2014. rješenjem financijske agencije, Regionalni centar Zagreb. Naime, prema odredbama čl. 3. t. 12. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13; dalje: ZFPPN), po kojemu je postupak vođen »vjerovnici« u postupku predstečajne nagodbe jesu osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja postupka predstečajne nagodbe imaju osiguranu ili neosiguranu tražbinu prema dužniku. S obzirom na to da je društvo Impulscommerce d.o.o., kao tuženikov vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe, temeljem sklopljenog sporazuma postao jedini osnivač tuženika s upisanim temeljnim kapitalom od 15.777.600,00 kn, jasno je kako su tuženik i Impulscommerce d.o.o. bili u dugotrajnom i značajnom poslovnom odnosu, o kojemu tužitelj nije obaviješten kako je propisano odredom čl. 8. st. 1. t. 12. Ugovora te čl. 45. st. 8.i Pravilnika.

45. Dakle, tuženik je nedvojbeno prekršio odredbe čl. 8. Ugovora, što za sobom povlači posljedice propisane odredbom čl. 13. Ugovora i 45. st. 8.a Pravilnika, odnosno obvezu povrata sredstava.

46. Slijedom navedenog, makar je Agencija na činjenice utvrđene prilikom kontrole primijenila odredbe pogrešnog Pravilnika, i pravilnom primjenom odredbi Pravilnika i Ugovora trebalo je naložiti tuženiku povrat sredstava temeljem čl. 13. st. 1. Ugovora te čl. 53. st. 2. Pravilnika.

47. Stoga je presuda preinačena u dijelu točke I. i u točki II. njene izreke, a platni nalog održan na snazi.

48. U odluci o troškovima postupka ovaj je sud primijenio odredbe čl. 154., 155. i 166. ZPP-a, odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14) kao i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12 i 157/13) i Tarifu sudskih pristojbi.

49. Primjenom gore navedenih odredbi tužitelju su dosuđeni sljedeći troškovi:
- podnesak kojim odgovara na prigovor u iznosu od 31.040,00 kn (Tbr. 8. t. 1. Tarife),

- pristup ročištima od 30. rujna 2019., 19. studenog 2019., 21. veljače 2020., 13. srpnja 2020., 17. studenog 2020. i 17. ožujka 2021. u iznosu od po 31.040,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife),

- sastav žalbe u iznosu od 38.800,00 kn (Tbr. 10. t. 1. Tarife).

50. Primjenom gore navedenih odredbi, tužitelju je priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 256.080,00 kn.

51. Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova u ukupnom iznosu od 93.120,00 kn.

52. Ovo se odbijanje odnosi na trošak podneska od 13. veljače 2019. jer je njime dopunio podnesak kojim odgovara na prigovor, pa isti ne predstavlja jedan od taksativno nabrojanih podnesaka iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, niti je bio potreban za vođenje spora jer je njegove navode tužitelj trebao dati u podnesku od 29. siječnja 2019. Trošak podneska od 12. studenog 2019. odbijen je jer isti ne predstavlja podnesak iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, niti je bio potreban za vođenje spora, jer je njegove navode tužitelj mogao iznijeti na ročištu koje je održano 19. studenog 2019. Nadalje, tužitelju nije priznat niti trošak podneska od 29. listopada 2020. jer se i tu ne radi o podnesku iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, a isti nije bio niti potreban za vođenje postupka (Tbr. 8. t. 3. Tarife), jer tužitelj na jednom mjestu samo ponavlja ranije iznesene navode.

53. Slijedom navedenog, temeljem odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

54. S obzirom na to da je tužitelj raskinuo Ugovor o ulaganju izjavom od 6. prosinca 2017., za povrat sredstava tužitelju više ne pripada kamata po stopi propisanoj za ugovore između trgovaca i osoba javnog prava, već po stopi propisanoj za ostale odnose.

55. Iz navedenog razloga tužiteljeva je žalba odbijena, a pobijana presuda potvrđena u dijelu kojim je ukinut platni nalog i odbijen tužbeni zahtjev za isplatu kamate preko stope propisane za ostale odnose (točka II. izreke presude).

56. Nadalje, kako je presuda preinačena na način da je platni nalog održan na snazi u cijelosti, tuženikova žalba protiv točke III. izreke prvostupanjske presude kojom traži daljnje troškove postupka odbijena je kao neosnovana (točka III. izreke presude).

Zagreb, 18. kolovoza 2022.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Dokument je elektronički potpisan:
JAGODA CRNOKRAK

Vrijeme potpisivanja:
10-09-2022
17:28:50

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97-#130048523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=CRNOKRAK
G=JAGODA
CN=JAGODA CRNOKRAK

Broj zapisa: eb310-996cd

Kontrolni broj: 0f540-cfe58-5e7f4

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
ZAGREB, SAVSKA CESTA 41.

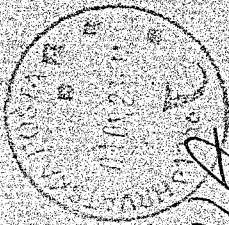
ostali podaci...

PROZORJE VOĆE d.o.o.
Zagreb, Novačka 158

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
29.04.2021	30.06.2021	63	256.080,00	7,75	3.425,51	259.505,51
01.07.2021	31.12.2021	184	256.080,00	7,61	13.249,44	269.329,44
01.01.2022	30.06.2022	181	256.080,00	7,49	22.760,81	278.840,81
01.07.2022	31.12.2022	184	256.080,00	7,31	32.197,46	288.277,46
01.01.2023	01.01.2023	0	33.987,66	0,00	4.273,34	38.261,00
<i>01.01.2023 - Prijelaz na EUR</i>						
01.01.2023	30.06.2023	181	33.987,66	10,50	6.043,03	40.030,69
01.07.2023	14.07.2023	13	33.987,66	12,00	6.188,29	40.175,95
Ukupno		807	33,987,66 EUR		6,188,29 EUR	40,175,95 EUR

POŠTARNA PLACENA HR-u d.d.
U POŠTANSKOM UREDU
10144 ZAGREB

FINANCIJSKA AGENCIJA
Ulica grada Vukovara 70
10000 Zagreb

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLACANJE
ZAGREB 2

07-08-2023

PREDSTEAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:
UR. BROJ: